

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI, ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

**București,
9 - 10 Mai 2026**

Volum de rezumate

Laboratorul de psihologie clinică
a copilului, adolescentului și familiei

Design:
Mirona Păun
mirona.paun@fpse.unibuc.ro

Conținutul prezentului volum este protejat de legislația privind drepturile de autor. Este interzisă reproducerea, distribuirea, transmiterea, publicarea, modificarea sau utilizarea integrală ori parțială a materialelor incluse în acest volum, pe orice suport și prin orice mijloc, fără acordul prealabil al titularilor de drepturi.

Organizatorii conferinței nu își asumă în mod necesar opiniile, interpretările sau concluziile exprimate de autorii lucrărilor publicate. Responsabilitatea pentru conținutul fiecărei lucrări aparține exclusiv autorilor și autoarelor acesteia.

Organizatori:

Asociația de Psihologie Clinică și Psihoterapie pentru Copil și Familie, Laboratorul de psihologie clinică a copilului, adolescentului și familiei în colaborare cu Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București

Editorii volumului:

Mirona Păun, Ioana Isac, Maria Parțac, Alexandra Manea, Ioana Gherasim, Iulia Pîrlog

ISSN 3153 – 3078

ISSN-L 3153 – 3078

Centrul Național ISSN

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Bd. Unirii, nr. 22, sect. 3, cod 030833, București

Tel. (021) 311.26.35, e-mail: issn@bibnat.ro, url: www.bibnat.ro

Comitetul științific:

Conf Univ. Dr. Elena Otilia Vladislav, Univ. București
 Lector Univ. Asoc. Dr. Gabriela Marc, Univ. București
 Asist. Univ. Asoc. Dr. Corina Ioana Paica-Stoian, Univ. București
 Asist. Univ. Dr. Daniela Marinceș, UMF, Președinte Asociația Română de
 Maternologie
 Conf Univ. Dr. Anca Panaitescu, UMF București
 Lector Univ. Asoc. Camelia Chețu, Univ. București
 Lector Univ. Dr. Diana Lucia Vasile, Univ. București
 Lector Univ. Dr. Aurelia Bulgac, Univ. București
 Dr. Diana Iordăchescu, Spitalul Clinic Filantropia, București
 Dr. Mariana Arnăutu, World Vision România

Comitetul de organizare:

Conf Univ. Dr. Elena Otilia Vladislav	
Lector Univ. Asoc. Dr. Gabriela Marc	
Asist. Univ. Asoc. Dr. Corina Ioana Paica-Stoian	
Lector Univ. Asoc. Camelia Chețu	
Mirona Păun	
Aranghel Cristina	
Ionescu Adriana	Marinceș Daniela
Secara Andreea Alexandra	Litovschih Anastasia
Tudor Alexandra	Ștefan Alex
Cristea Amalia	Manea Alexandra
Stavarache Andreea Diana	Aniță Nicoleta
Iliescu Bianca	Gherghe Teodora
Isac Ioana	Iamandei (Sarigöl) Ana Maria
Partac Maria	Gubernu Ana
Popescu Daniela	Șerban Maria Beatrice
Trifan Teodora	Ali Zeineb
Bahrin Raluca-Ilinca	Stan Irina
Chiuzan Iarina	Roșu Miruna
Aras Ayten Maria	Negrilă Anca Ana Maria
Drăgoi Cristina	Enciu Ioana
Amoasei Stefania	Bondoc Rebeca
Cateliu Luiza	Fuciu Daria
Dan Alexandru	Gherasim Ioana
Pîrlog Iulia	Amuza Andreea
Antonescu Gabriela	Băjănaru Carmen-Andreea
Zamfir Ana	Enache Andrei-Cristian

Speakeri/Postere:

Adriana Cojocaru, Asistent Universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie "Victor Babeș", Departamentul VIII Neuroștiințe - Disciplina de Pedopsihiatrie, Medic Primar Psihiatrie Pediatrică, Clinica Universitară de Psihiatrie Copii și Adolescenți - Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii "Louis Țurcanu", Timișoara, Președinte al Societății de Neurologie și Psihiatrie a Copilului și Adolescentului din România (SNPCAR).

Adriana Ionescu este psiholog în formare, absolventă a Facultății de Psihologie din cadrul Universității din București și în prezent masterand în anul al II-lea la programul de Psihologie Clinică a Copilului și Psihoterapia Copilului și Familiei. Parcursul său profesional este unul divers, incluzând experiențe anterioare ca jurnalist și consilier politic, care i-au dezvoltat abilități solide de comunicare, analiză și înțelegere a dinamicilor sociale.

Alexandra Maria Roșu (Olteanu), doctorand în anul IV la Universitatea din București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, fiind interesată de domeniul psihologiei educaționale.

Amalia Cristea, psiholog clinician, masterand PCFC - Universitatea București, de 5 ani hipoterapeut fondator al Victory Horses, facilitator Hold Me Tight®/Let Me Go program pentru familiile cu adolescenți, cu 2 stagii de practică în cadrul Spitalului Clinic Filantropia și numeroase programe de pregătire continuă în diverse orientări terapeutice.

Amalia-Silvia Niculescu este studentă în anul III la specializarea Psihologie - Științe Cognitive în cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București. Interesele sale academice și de cercetare se situează la intersecția dintre psihologia clinică și cea cognitivă.

Ana Maria Preoteasa este psiholog clinician, psihoterapeut EFT și doctor în sociologie, îmbinând expertiza academică cu practica clinică. În prezent, este cercetător științific la Institutul de Cercetare a Calității Vieții din cadrul Academiei Române și profesează în cabinetul individual, oferind suport adulților, copiilor și adolescenților. Convingerea sa profesională, fundamentată pe experiența clinică, este că implicarea activă a părinților în procesul terapeutic reprezintă pilonul esențial pentru vindecarea și echilibrul emoțional al copiilor.

Anca (Bulf) Dina este psiholog clinician specialist cu expertiză în neuropsihologie clinică, evaluare psihometrică comprehensivă și intervenție terapeutică în tulburările de neurodezvoltare, activând în cadrul Spitalului

de Psihiatrie „Dr. Constantin Gorgos”, cu focus pe populația pediatrică și adolescentă. Este specialist acreditat internațional în Stimulare Magnetică Transcraniană (TMS), cu aplicații clinice în ADHD, depresie rezistentă la tratament și tulburări de neurodezvoltare. Doctorand în cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației (FPSE), Universitatea din București, anul 2, cu cercetare orientată pe neuromodulare non-invazivă și funcții executive în tulburările de neurodezvoltare la adolescenți.

Anca Maria Panaiteescu este conferențiar universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie Carol Davila din București și medic primar de Obstetrică-Ginecologie la Spitalul Clinic Filantropia din București. Doctor Panaiteescu a efectuat mai multe stagii de specializare în străinătate la spitale renumite din Londra, Marea Britanie, Leuven, Belgia și Cagliari, Italia. Ariile de interes clinic dar și științific sunt legate de sarcina cu risc crescut, patologia maternă asociată sarcinii și medicina fetală. Doctor Panaiteescu este autor și co-autor al mai multor volume de cărți și tratate naționale, a publicat numeroase lucrări științifice în domeniul medical în jurnale de specialitate internaționale și naționale și a condus mai multe proiecte de cercetare.

Anca Nicoleta Bilba este Lector Univ. Dr., numărându-se printre pionierii terapiei asistate de animale din România. Cu studii în domeniu în Elveția, Spania, Portugalia și cu acreditare din partea Asociației Americane de Hipoterapie, practică terapia asistată de animale din 2011 având competențe în psihologie clinică, psihoterapie integrativă, consiliere vocațională, terapie ABA. A elaborat prima lucrare doctorală de terapie asistată de cai, publicând totodată și în cadrul Academiei Române. Lector Universitar al Universității Andrei Saguna din Constanța din 2020 unde predă cursul de Terapie asistată de animale în cadrul masterului de psihologie clinică, din anul 2020.

Andreea-Diana Stăvărache este psiholog clinician sub supervizare și masterand în anul II în cadrul programului de Psihologie Clinică și Psihoterapie a Copilului și Familiei. Are experiență în lucrul cu copiii, dobândită prin activități de voluntariat desfășurate în cadrul unui cabinet psihologic, unde a fost implicată în intervenții și activități de sprijin emoțional. Activitatea sa este orientată către susținerea dezvoltării emoționale și a abilităților socio-emoționale ale copiilor, într-o manieră adaptată nevoilor fiecăruia.

Andreea Ioana Brînzoiu este psiholog clinician și psihoterapeut, cu formare în terapie cognitiv-comportamentală (TCC) și psihodramă clasică (în supervizare); membru fondator și vicepreședinte al Asociației MagiCAMP; psiholog clinician în cadrul Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii „Marie Curie”; parte a proiectului IMPACT-EU.

Andreea Mirela Joița este în prezent masterandă în cadrul programului masteral de Psihologie clinică și psihoterapia copilului și familiei la Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București. Este, de asemenea, membru fondator al unei asociații locale de sprijin pentru femeile însărcinate aflate în dificultate în orașul de domiciliu. Interesele sale principale în ceea ce privește cercetarea includ relația mamă-copil, atașamentul pre și postnatal, dificultățile emoționale survenite pe perioada sarcinii și dezvoltarea copilului.

Andrei Chișcu este psiholog clinician, psihoterapeut cognitiv-comportamental și formator în cadrul Asociației Române de Terapie Comportamentală și Cognitivă, cu experiență în domeniul sănătății mintale și al intervențiilor bazate pe dovezi. Activitatea sa îmbină practica clinică cu formarea profesională, prin susținerea de cursuri și workshop-uri dedicate specialiștilor. A contribuit la dezvoltarea și implementarea de programe de intervenție în contexte educaționale și clinice, în special pentru copii și adolescenți. Interesele sale academice vizează sănătatea mintală a copilului, prevenirea comportamentelor problematice și eficiența intervențiilor. Prin activitatea sa, urmărește promovarea unei abordări integrate între cercetare, educație și practică psihologică.

Aurelia Bulgac este lector universitar la Universitatea din București, în cadrul Departamentului de Psihologie Aplicată și Psihoterapie, psiholog și psihoterapeut sistemic de familie și cuplu. Are formare în neurobiologie și experiență în intervenția psihologică clinică, psihoterapia familiei și a cuplului, precum și în lucrul terapeutic cu copii și adolescenți. Interesele sale profesionale și de cercetare vizează competențele emoționale și interpersonale, neuropsihologia, psihofiziologia și procesele cognitive executive.

Beatrice Busuioc este analist comportamental și președinte al Asociației „Da, poți!”, având un rol central în coordonarea și dezvoltarea programelor de intervenție pentru copii și adolescenți. Cu o formare academică în Applied Behavior Analysis (UC Santa Barbara, California) și peste 10 ani de experiență în lucrul cu copii tipici și cu cerințe educaționale speciale, colaborează cu instituții de învățământ publice și private și coordonează intervenții bazate pe dovezi.

Bertrand Schneider este psihanalist și maternolog, cu o formare solidă în psihologie clinică obținută la Universitatea din Tours și specializare în maternologie clinică la Versailles. Și-a completat pregătirea prin stagii clinice și participări la seminarii de specialitate, fiind implicat constant în formare și supervizare în psihoterapia psihanalitică. Din 2007 activează ca maternolog în cadrul maternității Oréliance din Saran, unde sprijină tinerele mame și nou-născuții, iar din 2009 profesează ca psihanalist în Romorantin. A contribuit la inițiative dedicate protecției copilului și sprijinului parental timpuriu. În prezent, este președintele Collectif Francophone de Maternologie Clinique, implicându-se activ în promovarea și dezvoltarea acestui domeniu.

Bianca-Elena Iliescu este psiholog clinician sub supervizare și masterand în anul II în cadrul programului de Psihologie Clinică și Psihoterapie a Copilului și Familiei. Este angajată ca psiholog clinician în cadrul unui proiect european -JARDIN, desfășurat la Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova, unde lucrează cu pacienți cu boli genetice rare și contribuie la activități de analiză și colaborare multidisciplinară. Este voluntar în cadrul Fundației MAMAZ, unde facilitează grupuri de suport și oferă consiliere psihologică în cadrul Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii „Marie Curie”.

Camelia Chețu este Lector Univ. (Asoc.) Dr. în cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației, unde predă Psihologie Pre- și Postnatală în cadrul programelor de master – Psihologie Clinică și Psihoterapia Copilului și Familiei și Psihoterapie Experiențial-Unificatoare. Este psihoterapeut, reviewer pentru jurnale de specialitate din domeniul Psihologie Perinatale, respectiv Journal of Reproductive and Infant Psychology, Journal of Research and Reports in Gynaecology, Archives of Women's Mental Health și coordonator al centrului de servicii perinatale Motherhood Center din București.

Clark Baim, PhD, is a Senior Trainer in psychodrama psychotherapy based in the UK. He is the Director of the Birmingham Institute for Psychodrama (UK) and was the Honorary President of the British Psychodrama Association from 2017 to 2022. He is on the faculty of the Family Relations Institute in Reggio Emilia, Italy, which teaches the DMM Model world-wide. He has worked in more than 30 countries and has presented at more than 100 international conferences. He has published widely on topics including psychodrama, attachment theory, applied theatre, criminal justice rehabilitation, and co-working. He has previously travelled to Romania

seven times to offer training in psychodrama psychotherapy and attachment theory.

Corina Datu este medic primar neonatolog în cadrul Maternității Polizu, parte a Institutului Național pentru Sănătatea Mamei și Copilului "Alessandrescu-Rusescu". Din anul 2010 a început rezidențiatul în această specialitate, urmând toate etapele de formare profesională. Activitatea sa constă în acordarea îngrijirilor de specialitate tuturor nou-născuților, la termen și prematuri, imediat după momentul nașterii și evaluarea lor periodică după externare până la vârsta de 28 zile/2 ani.

Corina Ioana Paica-Stoian este lector univ. asociat dr. în cadrul Departamentului de Psihologie aplicată și Psihoterapie al Facultății de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București. Este psiholog clinician specialist, consilier psihologic și supervizor, specializată în evaluarea și consilierea copiilor, adolescenților și familiilor. Este membră în Asociația Americană de Psihologie și educator certificat al programului de educație parentală Circle of Security. Activitatea sa științifică se bazează pe studiul relației mamă-copil în perioada pre- și postnatală, dificultăților emoționale prenatale, dezvoltării socio-emoționale a copilului. A publicat capitole în volume colective și articole în reviste de specialitate. Este autorul cărții „Dinamica relației mamă-copil de la sarcină la copilăria timpurie” (Editura Universitară, 2020).

Cristina Elisa Alexe este absolventă a masterului de Psihologie clinică și psihoterapia copilului și a familiei și activează în prezent ca psiholog clinician aflat în supervizare. Urmează formarea în Psihoterapie Experiențială și a Unificării (P.E.U.), cu abordare centrată pe adult, copil, cuplu și familie. În paralel, desfășoară activități cu copii în școli și grădinițe, unde îi îndrumă să se dezvolte conform vârstei și să exploreze noțiuni de știință și artă. În practica privată oferă servicii de evaluare și consiliere primară.

Daniela Luca este Vicepreședintă a Societății Române de Psihanaliză, Doctor în psihanaliză și psihopatologie, psihanalist, poet, eseist. Din 1998 este redactor de carte, editor, consultant științific, traducător (psihanaliză, psihologie, psihopatologie, literatură) de cărți de specialitate și numeroase articole de psihanaliză (din franceză și engleză), din 1999 până în prezent. A publicat volume de psihanaliză precum „Cuvinte în negativ” (Tracus Arte, 2016), „Estetica Inconștientului” (Herald, 2021), „RUȘINEA” (co-autor, Editura Herald 2022), „TATĂL. Psihanaliza paternității astăzi” (Litera, 2024), precum și numeroase articole de psihanaliză și psihopatologie, cronici de carte (psihanaliză și literatură), eseuri în reviste din România, Franța

(Revista Română de Psihanaliză/Romanian Journal of Psychoanalysis, Le Carnet PSY, Bulletin du CPLF, Revue Dialogue, Psychologies, Cuvântul, Observator Cultural, Poesis Internațional, Tomis, Psyche, Matca Literară ș.a.)

Daniela Marincaș este medic primar medicină de familie, doctor în științe medicale și asistent universitar la U.M.F Carol Davila din București pentru disciplina psihologie medicală. Deține expertiza în maternologie clinică, fiind președinte - fondator al Asociației Române de Maternologie din anul 2015 și membra în Collectif Francophone de Maternologie Clinique din 2025. Activitatea sa profesională îmbină practica medicală cu cercetarea și educația, susținând formarea viitorilor specialiști. A coordonat proiecte și conferințe naționale și internaționale dedicate sănătății perinatale și relației mamă-copil, publicând articole științifice în reviste prestigioase precum Revista Română de Pediatrie, Romanian Medical Journal, Journal of Experiential Psychotherapy și în jurnalul anual al International Society for Pre- and Perinatal Psychology and Medicine (ISPPM) din Germania.

Déborah Schmidt este asistentă de puericultură și coordonatoare a parcursului de îngrijire în sănătate psihică, în prevenția perinatală, pentru serviciul PSMI (Promovarea Sănătății Materne și Infantile) al Departamentului Moselle, în estul Franței. A fost formată în numeroase abordări, precum metoda Brazelton, ADBB (Alarmă de Deturnare/Distres a Bebelușului), care identifică retragerea relațională a bebelușului, teoria atașamentului, ghidarea interactivă (care utilizează video împreună cu părinții) și a urmat formarea în observarea bebelușului conform metodei Esther Bick. Este, de asemenea, maternolog și membră a CFMC (Comitetul Francofon de Maternologie Clinică) încă de la înființarea acestuia. Ea însoțește zilnic familii, fie la domiciliu, fie în cadrul consultațiilor, în perioada perinatală — în special pe cele care se confruntă cu dificultăți materne, paterne sau ale copilului, care le împiedică să creeze o legătură de calitate cu acesta.

Diana-Antonia Iordăchescu este psiholog clinician și consilier psihologic, doctor în psihologie (Universitatea din București), cu o teză dedicată infertilității și implicațiilor acesteia asupra dinamicii de cuplu. Este educator certificat al programului internațional de educație parentală „Circle of Security” și are experiență în lucrul terapeutic cu copii, adolescenți, adulți și familii, atât în practica privată, cât și în contexte educaționale. În perioada studiilor de masterat, a fost asistent de cercetare într-un studiu longitudinal privind stresul matern prenatal și dezvoltarea copilului, realizat în colaborare cu Universitatea din București, University of Toronto și Birkbeck

College. Această experiență i-a consolidat interesul pentru domeniul psihologiei prenatale și postnatale. Activitatea sa științifică se axează pe studiul infertilității, al stresului pre- și postnatal, al relației mamă-copil și al dezvoltării psiho-emoționale a copilului, concretizată prin articole publicate în reviste de specialitate naționale și internaționale, precum și prin capitole incluse în volume colective.

Diana Vasile militează de la începutul carierei sale pentru dezvoltarea potențialului uman, pentru eliberarea resurselor și capacităților psihice blocate în experiențele dureroase. A lucrat cu oameni din patru continente, dar a ales să-și desfășoare cele mai multe activități în România. Fiind psiholog, psihoterapeut de traumă, cadru didactic universitar, Diana a obținut o înțelegere profundă a resorturilor capacităților și clarificarea a ceea ce înseamnă maximizarea potențialului uman. Experiența de fondator și președinte de institut i-a dezvăluit din tainele dezvoltării și coordonării unei comunități. Actualmente focusul ei este pe dezvoltarea activităților de cercetare din psihologia sănătății și psihologia traumei și pe activitățile formative pentru diverși profesioniști a căror activitate este îmbogățită de perspectiva psihologiei traumei.

Elena Otilia Vladislav este psiholog clinician și psihoterapeut principal, Conferențiar Universitar Dr. la Universitatea din București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației. Coordonează programul de Master Psihologia Clinică și Psihoterapia copilului și familiei și Laboratorul de psihologie clinică a copilului, adolescentului și familiei. Are o experiență profesională de peste 30 de ani, activitatea sa integrând practica clinică și psihoterapia pentru copii, adolescenți, adulți și familii cu formarea specialiștilor și cercetarea academică. Este formator în psihoterapie experiențial-umanistă și psihodiagnoză proiectivă. A urmat formări naționale și internaționale în psihoterapie și evaluare psihologică și este autoare și coautoare de volume și articole științifice în domeniul psihologiei clinice, psihoterapiei copilului și familiei, rezilienței și psihologiei judiciare, contribuind constant la dezvoltarea intervențiilor bazate pe dovezi.

Florinda Golu este Prof. Dr. și coordonatorul programului de masterat „Psihologie Educațională și Consiliere Psihologică”. Domeniile de interes științific sunt psihologia dezvoltării și a educației, evaluarea psihologică, psihologia clinică, consilierea psihologică și educațională. Este autoarea a mai multor cărți de unic autor și în calitate de co-autor, a numeroase articole în reviste de specialitate și capitole în volume colective.

Françoise Dutray este medic pediatru și maternolog cu experiență, specializată în îngrijirea și monitorizarea dezvoltării sugarilor și a copiilor

mici până la vârsta de 2 ani, inclusiv a celor născuți prematur. Își desfășoară activitatea în Malakoff, în cadrul Centrului de Sănătate Marie-Thérèse, unde oferă atât consultații pediatrice generale, cât și intervenții specifice maternologiei. A lucrat în echipa dr J M Delassus de la deschiderea serviciului de Maternologie. Activitatea sa clinică acoperă urmărirea dezvoltării copiilor născuți la termen, dar și a copiilor prematuri sau postmaturi, care pot prezenta probleme precum greutate mică la naștere sau dificultăți respiratorii. De asemenea, tratează patologii pediatrice curente și acordă o atenție deosebită relației timpurii mamă-copil, element central în maternologie. Pe lângă activitatea clinică, Dr. Dutray contribuie la reflecția și formarea în domeniul maternologiei, participând la conferințe și intervenții dedicate înțelegerii proceselor timpurii ale relației părinte-copil și ale dezvoltării psihice în perioada perinatală. Este membră activă în comunitatea maternologiei și participantă la lucrările și publicațiile Asociației Franceze de Maternologie și în ultimii ani Collectif Francophone de Maternologie Clinique.

Gabriela Marc este Lector Univ. Asociat Dr. în cadrul Departamentului de Psihologie Aplicată și Psihoterapie din cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației-Universitatea București și are o experiență profesională de peste 20 de ani în evaluarea psihologică și psihoterapia copilului, adolescentului și familiei, respectiv în cazurile de divorț conflictual și abuz asupra copiilor și adolescenților. Este psiholog clinician Principal și Supervisor în domeniul Psihologiei Clinice, Psihoterapeut cu specializare în psihoterapie experiențială a unificării, psihoterapie analitică, terapii creativ-expresive, psihoterapie adleriană, psihoterapie centrată pe emoții, terapii creativ-expresive, psihoterapie cognitiv-comportamentală, programul de educație parentală Circle of Security, supervisor și formator în cadrul Institutului Societății de Psihoterapie Experiențială Română. Este autor al cărții "Abuzul la copii. Diagnoză și intervenție terapeutică", (Editura SPER, 2015) și a publicat mai multe capitole în volume colective, precum și articole în diverse reviste științifice.

Gabriela Melinte este doctorandă în anul al patrulea și asistent în cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației, la departamentul de Psihologie și Științe Cognitive. Interesele sale sunt în sfera psihologiei cognitive, în special fiind pasionată de modul în care oamenii iau decizii. Totodată, are o curiozitate ridicată față de modele statistice și metodologice noi, parcursul doctoral fiind motivat de dorința de a face cercetare.

Georgeta Pânișoară este doctor habilitat în științe ale educației și profesor la Facultatea de Psihologie, Universitatea din București. Predă cursuri de

psihologia învățării și educației, motivare și comunicare. Coordonează colecția „Psihologia copilului & Parenting” a Editurii Polirom. Este autoarea unor volume de referință (15), între care Reziliența (Polirom, 2024), Psihologia învățării (2019) și Parenting de la A la Z (coord., 2022). A participat la numeroase granturi de cercetare și este invitată constant ca speaker la conferințe naționale și internaționale. Activitatea sa se concentrează pe învățare, reziliență și performanță.

Ioana Aiacoboei este în prezent masterandă în cadrul programului masteral de Psihologie clinică și psihoterapia copilului și familiei la Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București. Interesele sale principale de cercetare vizează stresul parental și reziliența în rândul mamelor care au născut prematur, precum și dezvoltarea și facilitarea unui grup de suport dedicat acestora.

Ioana Terente este psihoterapeut cognitiv-comportamental, psiholog clinician și consilier experiențial. Activitatea sa este orientată spre evaluarea și intervenția psihologică cu accent pe abordările de al treilea val (ACT, DBT).

Ioana-Valentina Neacșu este psiholog clinician specialist și psihoterapeut experiențialist autonom (Institutul SPER), absolvind și programele masterale ale Universității din București, Psihologie Clinică – evaluare și intervenție terapeutică și Evaluarea, consilierea și psihoterapia copilului, cuplului și familiei. A facilitat grupuri de dezvoltare personală prin art-terapie și mindfulness pentru adulți și ateliere experiențiale dedicate cuplurilor, desfășurând cu predilecție psihoterapie individuală cu adolescenți și adulți, aflați în orice colț al lumii, prin practica online.

Irina Maracineanu este Medic Specialist Psihiatrie Pediatrică, cu peste 10 ani experiență în psihiatria copilului și Adolescentului, București

Maria Parțac este psiholog clinician sub supervizare și masterand în anul II în cadrul programului de Psihologie Clinică și Psihoterapie a Copilului și Familiei. Este cadru didactic într-o școală internațională franceză, unde îndeplinește și rolul de consilier școlar. Are experiență în lucrul direct cu copiii, realizând intervenții la clasă pentru susținerea dezvoltării emoționale și a abilităților socio-emoționale. Practica sa îmbină perspectiva educațională cu cea clinică, fiind orientată către nevoile individuale ale copiilor și către crearea unui mediu școlar sigur și suportiv pentru dezvoltarea acestora.

Mariana Arnăutu este Director de Program & Specialist Educație la Fundația World Vision România și Punct de Contact Sphere pentru România. Are peste 25 de ani de experiență în educație, protecția copilului și intervenții umanitare. În ultimii ani, a coordonat intervenții de amploare în contextul crizei refugiaților din Ucraina, cu accent pe sănătatea mintală și suportul psihosocial în situații de urgență. Este doctor în Științele Educației

Maria-Teodora Trifan este psiholog clinician în supervizare și masterand în anul II în cadrul programului de Psihologie Clinică și Psihoterapie a Copilului și Familiei. Are experiență în lucrul cu copii și adolescenți, facilitând grupuri de dezvoltare personală și intervenție pe teme precum: bullying, reglare emoțională și relaționare în grup. A fost președinta unei asociații de voluntariat locale din orașul natal și responsabilă de departamentul de dezvoltare personală și autocunoaștere, contribuind la dezvoltarea și implementarea de programe dedicate copiilor și tinerilor.

Marina Badea este doctor în psihologie, psihoterapeut umanist-experiențial, formator și supervizor, cu o experiență de peste 25 de ani în psihoterapia copilului, adolescentului și familiei. Activitatea sa profesională include psihoterapie, consiliere psihologică, dezvoltare personală și formarea specialiștilor. Din 2004 face parte din cadrul Departamentului de Psihologie și Științe Cognitive al Universității din București, unde este lector universitar și coordonator al programului de master „Psihologia traumei – evaluare clinică și intervenție terapeutică”. Predă discipline din domeniul psihologiei clinice și psihoterapiei, cu accent pe traumă, reziliență și intervenția terapeutică la copii și adolescenți. În ultimii ani și-a aprofundat formarea în abordări integrative contemporane, precum Schema Therapy și Emotion Focused Therapy, precum și în domeniul victimologiei și evaluării psihologice în contexte judiciare.

Mădălina Florea este psiholog clinician autonom și vicepreședinte al Asociației „Da, poți!”, având un rol central în coordonarea și dezvoltarea programelor de integrare și dezvoltare socio-emoțională. Cu formare în evaluarea și psihoterapia familiei, cuplului și copilului și peste 7 ani de experiență, lucrează cu copii tipici și cu cerințe educaționale speciale, colaborând cu familii și cadre didactice pentru implementarea unor intervenții coerente și eficiente, orientate spre rezultate aplicate.

Mirela Maftei este psiholog clinician, psihoterapeut cognitiv comportamental și supervizor în psihologie clinică, activând în practica privată și în cadrul Institutului Național de Endocrinologie „C.I. Parhon” din București. Are experiență în evaluare psihologică, psihoterapie și intervenții

de grup pentru copii, adolescenți și adulți. Este implicată în cercetare și activitate academică, cu participări la conferințe naționale și internaționale. Practica sa îmbină abordarea clinică riguroasă cu intervenții adaptate nevoilor individuale.

Mirona Păun este un psiholog clinician și psihoterapeut specializat în lucrul cu copii, adolescenți și familii. Este fondatorul programului de educație emoțională Tzitz-Poc și Președintele Asociației Tzitz-Poc, o inițiativă inovatoare dedicată copiilor, adolescenților, părinților acestora și cadrelor didactice, care contribuie la dezvoltarea vocabularului emoțional, la cultivarea încrederii în sine, a empatiei și rezilienței. Mirona este autoare de cărți pentru copii și doctorand în Psihologie la Universitatea București.

Monica-Elena Șerbănescu este psiholog clinician în supervizare, în prezent este masterand în anul al II-lea în cadrul programului de Psihologie Clinică și Psihoterapie a Copilului și Familiei iar studiile anterioare au fost realizate în Regatul Unit al Marii Britanii, în domeniul psihologiei. Interesul său principal este psihologia copilului, tematica de cercetare principală fiind doliul neprocesat trăit de copiii care provin din familii divorțate sau în proces de separare.

Oana Călugăru este psiholog clinician și psihoterapeut format în EFT, EFST, EFT-Y și CBT, facilitând în cabinet procese psihoterapeutice dedicate adolescenților și adulților. Activitatea sa vizează explorarea emoțiilor, diminuarea criticii interioare și consolidarea încrederii în sine. Interesată de dinamica relației părinte-copil, organizează și coordonează grupuri de părinți, oferind ghidaj și strategii practice pentru susținerea sănătății emoționale a copiilor.

Oana Corina Michael este absolventă a masterului de Psihologie Clinică și Psihoterapia Copilului și Familiei (Universitatea București) și psiholog cu atestat de liberă practică în psihologie clinică și consiliere psihologică. În prezent urmează stagiul de formare avansată în Psihoterapia Experiențială și a Unificării la Institutul S.P.E.R din București și lucrează în cadrul cabinetului individual atât cu adulți și adolescenți, cât și cu întreg sistemul familial în cazul copiilor.

Oana Laura Nica este psihoterapeut psihanalitic, psihanalist și psiholog clinician specialist, cu experiență profesională în domeniul asistenței psihologice din anul 2001. Activitatea sa a debutat în lucrul cu persoane din medii vulnerabile, copii abandonați și situații de traumă, abuz și violență domestică. Din 2011, s-a specializat în psihoterapia psihanalitică a

copilului, adolescentului și adultului, formându-se alături de analiști din România, Franța și Italia. Un interes central al activității sale îl reprezintă începuturile vieții psihice și relațiile timpurii părinte-copil. După formarea în metoda observării bebelușului sub îndrumarea analistei Cleopatre Popesco, s-a dedicat dezvoltării și transmiterii acestei abordări către specialiști. În prezent, este președinte al Asociației de Formare în Psihoterapia Psihanalitică prin Observarea Bebelușului, coordonând programe dedicate studiului relațiilor timpurii.

Philippe Langlois este medic generalist, a lucrat în cadrul serviciului de Protecție Maternală și Infantilă (PMI) din Franța și este specializat în maternologie. Activitatea sa se concentrează pe sprijinirea mamelor și a copiilor mici, în special în perioada perinatală, intervenind în situații de dificultate emoțională, precum depresia post-partum sau problemele de atașament mamă-copil. Lucrează în echipe multidisciplinare pentru a oferi îngrijire medicală, psihologică și socială. Contribuția sa este esențială pentru promovarea sănătății și a relației timpurii dintre mamă și copil. Este membru activ al Collectif Francophone de Maternologie Clinique.

Popescu Elena Daniela este psiholog clinician, psihoterapeut psihodramatist în supervizare și masterand în anul al II-lea în cadrul programului de Psihologie Clinică și Psihoterapie a Copilului și Familiei. Atât în activitatea sa clinică cât și în cea terapeutică pune accent pe crearea unui spațiu confidențial, sigur, autentic, lipsit de critică și judecată, bazat pe respect și adevăr personal.

Raluca Chișcu este psiholog și psihoterapeut cu formare în terapie cognitiv-comportamentală în cadrul Asociației Române de Terapie Comportamentală și Cognitivă, formatoare și supervizoare în cadrul aceleiași asociații, cu practică axată în special pe tratamentul tulburărilor de comportament alimentar și al comorbidităților acestora. Certified Eating Disorders Specialist (CEDS-IAEDP) și membră în Academy for Eating Disorders.

Roxana Alina Olaru este un profesionist cu peste 20 de ani de practică psihoterapeutică, care și-a dedicat activitatea înțelegerii și restructurării dinamicii familiale, individuale sau de cuplu. Experiența sa clinică evidențiază modul în care calitatea legăturilor timpurii influențează reziliența sistemului familial în fața provocărilor majore, de la tranziția către parentalitate până la gestionarea traumelor și a pierderilor. Prin strategii terapeutice validate, aceasta facilitează reconstrucția unui spațiu de siguranță emoțională, oferind cuplurilor și familiilor instrumentele necesare pentru a transforma conflictele în oportunități de conectare autentică și creștere relațională.

Simina Angelescu este psiholog clinician și psihoterapeut, cu experiență de peste 20 ani de activitate profesională (cercetare, ONG-uri, practică independentă) - având formări în PEU, psihodramă clasică, dramaterapie, terapie transgenerațională și psihanaliza copilului, adolescentului și adultului. Supraspecializări internaționale în maternologie clinică, psihologie pre- și perinatală, sănătate psihică maternă și educație prenatală Lamaze. Activitate centrată pe practica și promovarea psihologiei și psihoterapiei pre- și perinatale.

Tamara Neufeld Strijack is a therapist, consultant, educator, author, keynote speaker and advocate for children's emotional health and well-being. She is currently the academic dean of the Neufeld Institute, where she develops and delivers courses and workshops supporting parents, teachers, and helping professionals around the world make sense of children through developmental science. Tamara is also the co-author of *Reclaiming our Students: Why children are more anxious, aggressive, and shut-down than ever and what we can do about it*, and provides emotional health consulting for schools, advising on the development of new programs that foster the social and emotional growth of all students. Connection, relationship and play continue to be central themes in all her roles, both personally and professionally. Tamara has two daughters and lives on the West Coast of Canada.

Victor Ștefan Preoteasa este student în anul al doilea la Facultatea de Psihologie și Științele Educației la specializarea Psihologie și Științe Cognitive în limba engleză, cu experiența de voluntar al Inspectoratului pentru Situații de Urgență. De aproape trei ani este voluntar în cadrul Serviciului de Ambulanță București-Ilfov, fiind interesat atât de domeniul psihologiei cât și de cel al medicinei de urgență pre-spitalicești. Este preocupat de psihotraumatologie și intervenția psihologică în trauma acută.

CUVÂNT DE BUN VENIT DIN PARTEA PREȘEDINTEI COMITETULUI ȘTIINȚIFIC

Conf. Univ. Dr. Elena Vladislav

Avem deosebita bucurie de a vă întâmpina la cea de-a III-a ediție a Conferinței naționale cu participare internațională Asistarea psihologică a copiilor, adolescenților și familiei. Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici, organizată de Laboratorul de Psihologie clinică a copilului, adolescentului și familiei, în parteneriat cu Asociația de psihologie clinică și psihoterapie pentru copil și familie. Tematica acestei ediții reflectă maturizarea unui demers profesional inițiat în anii anteriori, prin extinderea către o platformă amplă de dialog interdisciplinar și schimb de bune practici, la nivel național și internațional. Sunt aduse în prim-plan domenii sensibile și de actualitate, precum vulnerabilitatea în contexte de criză, perioada pre și perinatală, sănătatea mintală a copiilor și adolescenților, relațiile familiale și impactul transformărilor sociale și digitale asupra dezvoltării psihologice. Credem cu tărie că, în spatele fiecărei dificultăți psihologice, există nu doar suferință și fragilitate, ci și resurse importante de adaptare, reconectare și creștere. De aceea, conferința își propune să susțină o perspectivă integrativă și profund umană asupra intervenției

psihologice, în care rigoarea științifică se întâlnește cu sensibilitatea clinică și cu înțelegerea autentică a experienței umane. Programul științific din acest an reunește simpozioane, sesiuni de lucrări și workshopuri susținute de specialiști valoroși din psihologie, psihoterapie, psihiatrie și domenii conexe, cărora le mulțumim pentru generozitatea de a împărtăși din experiența și cunoașterea lor. Ne bucurăm în mod special de prezența invitaților internaționali, care contribuie la consolidarea unui dialog profesional deschis și viu. Dincolo de dimensiunea academică, ne dorim ca această conferință să fie și un spațiu al întâlnirilor autentice, al reflecției și al inspirației profesionale. Un loc în care să ne regăsim împreună valorile, preocupările și motivația profundă de a fi alături de copii, adolescenți și familii în momentele lor de vulnerabilitate, dar și de transformare și vindecare. Vă mulțumim pentru prezență, implicare și contribuția adusă acestui demers științific și profesional. Vă dorim o conferință valoroasă, inspirațională și plină de întâlniri semnificative!

Conf. Univ. Dr. Elena Otilia Vladislav
Președintele Conferinței
Facultatea de Psihologie și Științele Educației
Universitatea București

Cuprins, Ziua 1

SESIUNE DE LUCRĂRI

L1 - Psychopathology and integrative clinical assessment	24
L2 - Pe sârmă - între vulnerabilitate și reziliență în lucrul terapeutic cu copilul și familia în trauma medicală pediatrică.....	24
L3 - Atașamentul parental și tulburările de comportament alimentar la adolescenți - Studii de caz.....	25
L4 - Rolul vinovației deontologice ca nucleu al tulburării obsesiv-compulsive la copii și adolescenți și factorii familiali de menținere implicați.....	25
L5 - Strategii de reglare interpersonală a emoțiilor în sistemul familial: efecte afective, relaționale și rezolvare de probleme.....	26
L6 - De la vulnerabilitate la reziliență - intervenții psiho-sociale pentru copiii cu risc crescut.....	26

Simpozion - Situații de criză și risc psihologic: evaluare și intervenție

S1 - Asistarea psihologică a copiilor și familiilor - învățăminte și oportunități..	29
S2 - Paradoxul rezilienței - cum arată reziliența pe parcursul etapelor de dezvoltare și în diferite contexte.....	29
S3 - Sănătatea mintală în urgențe: dovezi și perspective din intervențiile umanitare - criza din Ucraina.....	30
.	
S4 - "Împreună suntem mai puternici"- Program de intervenție psihologică pentru copii și adolescenți afectați de o situație traumatică.....	31

Cuprins, Ziua 1

S5 - Sesiune de prezentări activități practice realizate cu elevii de la Liceul Teoretic Dimitrie Bolintineanu.....	32
---	----

WORKSHOP-URI

WS1 - Evaluarea terapeutică cu copii și familii: de la psihodiagnostic la intervenție sistemică colaborativă.....	37
---	----

WS2 - Ce se întâmplă în interiorul nostru atunci când ascultăm suferințele copiilor? Psihoigiena terapeutului.....	37
--	----

WS3 - Imaginea corporală la copii și adolescenți în contextul influențelor socioculturale.....	38
--	----

WS4 - Atașament și adaptare: reevaluarea simptomului ca strategie de adaptare în sistemul familial.....	38
---	----

POSTERE

P1 - Terapia cu ajutorul calului ca metodă suportivă în afecțiunile psihomotorii: un studiu controlat pretest-posttest.....	41
---	----

P2 - Rolul triadei luminate în dezvoltarea autonomiei copiilor. implicarea competenței parentale și parentingului „elicopter”.....	41
--	----

P3 - Implicarea părinților în psihoterapia copiilor. eficiența modelului emotion-focused skills training (efst) în gestionarea anxietății copiilor.....	43
---	----

P4 - Integrarea copiilor prin intervenții structurate și bazate pe dovezi. modelul in-pass & S.O.C.....	44
---	----

Cuprins, Ziua 1

P5 - Oglinda traumei: o analiză a literaturii privind proximitatea de vârstă ca factor de risc pentru tulburările de stres în rândul tinerilor voluntari (18-24 ani) din serviciile de urgență.....44

P6 - Stilurile de atașament și mind wandering: o relație moderată de metacogniție.....45

Cuprins, Ziua 2

WORKSHOP-URI

WS5 - Tehnici de autoreglare emoțională utilizate în lucrul cu adolescenții.....	48
WS6 - Sexualitatea în perioada adolescenței: prevenție și intervenții clinice...	48
WS7 - Prematuritatea: de la separare la reconectare. Perspective interdisciplinare: medicală, psihologică și maternologică.....	49
WS8 - Reglarea emoțională în dinamica relației de cuplu.....	49

SESIUNE DE LUCRĂRI

L1 - Emotional Health and Well-being: a natural play-based approach - prezentare online.....	52
L2- Parenting în era digitală. Riscuri versus comportamente sănătoase.....	52
L3 - #conectatpebune - O intervenție școlară multimodală pentru optimizarea relației adolescenților cu social media.....	53
L4 - Intervenția psihologică în oncopediatrie.....	54
L5 - De la evaluarea neuropsihologică la la neuromodulare: traiectoria individuală de schimbare în ADHD rezistent la tratament.....	55

Simpozion - Vulnerabilitate și intervenție psihologică în perioada pre și perinatală.

S1 - Tatăl în triada timpurie, importanța `pas-des-trois` mamă-tată-bebeluș...	57
S2 - „Josephine: Când umbra acoperă nașterea” (“Joséphine : quand l’ombre recouvre la naissance ”) - Studiu de caz.....	57
S3 - Ciclul dăruirii” (“Le cycle du don”).....	58
S4 - Sarcina cu risc crescut.....	59

Cuprins, Ziua 2

S5 - Sarcina cu risc între vulnerabilitate și reziliență: rolul atașamentului prenatal și al strategiilor de coping.....	60
S6 - ARTa de a susține viitorul - cei mai prețioși nou-născuți.....	61
S7 - Observarea psihanalitică a bebelușului în clinica pentru adulți.....	61
S8 - Terapia de grup pentru atașamentul materno-fetal la gravidele cu sarcini obținute prin tehnici de reproducere asistată: Studiu de caz.....	62

POSTERE

P1 - Intervenția terapeutică a perfecționismului și a anxietății sociale. studiu de caz.....	65
P2 - Intervenția psihologică de grup în contextul nașterii premature: rolul tehnicilor experiențiale în reglarea emoțională maternă.....	66
P3 - Psihodrama și psihodinamica relației timpurii: dezvoltarea senzitivității materne în grupul postnatal mamă-bebeluș.....	67
P4 - Intervenția psihologică experiențială de grup în contextul oncologic.....	68
P5 - Consilierea psihologică în alăptare: o revizuire sistematică și o meta-analiză.....	69
P6 - Atitudini față de eventualitatea sarcinii în rândul femeilor tinere	70

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

SESIUNI DE LUCRĂRI
Ziua 1

Sesiuni de lucrări, Ziua 1

L1. PSYCHOPATHOLOGY AND INTEGRATIVE CLINICAL ASSESSMENT

Clark Baim

The Dynamic-Maturational Model of Attachment and Adaptation (DMM), developed by Dr. P. M. Crittenden, extends Bowlby and Ainsworth's attachment theory through a strength-based, trauma-informed, and non-pathologizing perspective. The DMM understands attachment patterns as self-protective strategies developed in response to danger, distress, isolation, and unpredictability. Behaviours such as withdrawal, dissociation, people-pleasing, crying, fighting, or complaining may initially be adaptive in unsafe environments, but can become maladaptive later in life when they no longer fit the current context. Rather than focusing only on symptoms, the DMM explores the function of behaviour and how it serves protection. Intervention aims to help individuals adapt their strategies to present realities, increasing safety, comfort, and flexibility.

L2. PE SÂRMĂ - ÎNTRE VULNERABILITATE ȘI REZILIENȚĂ ÎN LUCRUL TERAPEUTIC CU COPILUL ȘI FAMILIA ÎN TRAUMA MEDICALĂ PEDIATRICĂ

Psih. Oana Corina Michael

Când un copil primește un diagnostic medical grav, acesta poate resimți un sentiment acut de pierdere. Pierderea

sănătății poate fi comparată cu pierderea unui stil de viață normal, a libertății de a se juca, a independenței și, în unele cazuri, a viitorului pe care și-l imagina. Aceste schimbări bruște pot genera un sentiment acut de neputință și anxietate extremă, cu un impact profund asupra dezvoltării sale emoționale și cognitive. Lucrarea explorează impactul și eficacitatea unei intervenții psihoterapeutice familiale folosind metode experiențiale în cazul unei fete de șapte ani diagnosticate cu Sindrom hemolitic uremic atipic (SHUa), o afecțiune medicală rară și severă. Cercetarea, de tip calitativ, se bazează pe un studiu de caz și urmărește atât procesul psihoterapeutic individual al copilului, cât și dinamica familială în contextul traumei medicale. Evaluarea pre și post intervenție a constatat în interviuri clinice, teste clinice standardizate (ASEBA, CCSC-R1, SCORE-15) și teste proiective (Desenul Persoanei și Desenul familiei). Rezultatele sugerează că metodele experiențiale au fost eficiente în abordarea traumei pediatrice. Rezultatele includ o scădere a mecanismelor de coping evitante și o creștere a strategiilor de restructurare pozitivă. Scorurile de reziliență familială s-au îmbunătățit, de asemenea, în timp ce nivelul de anxietate al copilului a scăzut de la clinic la subclinic. Psihoterapia experiențială a oferit un spațiu sigur în care copilul și-a putut integra experiențele și recâștiga sentimentul de control. Lucrul psihoterapeutic asupra sistemului familial s-a dovedit, de asemenea, esențial pentru susținerea progresului copilului. Dincolo de documentarea unei călătorii terapeutice individuale, rezultatul aplicat al cercetării constă în deschiderea unei reflecții asupra modului în care intervenția modului

Sesiuni de lucrări, Ziua 1

În care intervenția psihologică prin metode creativ- expresive poate fi un sprijin real pentru copiii aflați în suferință fizică și emoțională.

L3. ATAȘAMENTUL PARENTAL ȘI TULBURĂRILE DE COMPORTAMENT ALIMENTAR LA ADOLESCENȚI - STUDII DE CAZ

Psih. Mirela Maftai

Tulburările de comportament alimentar (TCA) reprezintă afecțiuni psihice complexe, cu implicații majore asupra sănătății fizice și psihice a adolescenților. Scopul principal al acestui studiu a fost de a investiga corelația dintre stilurile de atașament parental și manifestările clinice ale TCA în rândul adolescentelor. Studiul s-a desfășurat pe un eșantion de trei cazuri clinice, având vârste cuprinse între 15 și 18 ani, fiecare prezentând un diagnostic diferit: anorexie nervoasă restrictivă, bulimie nervoasă și tulburare de alimentație compulsivă (binge eating). Designul cercetării a fost descriptiv și corelațional, cu abordare multimodală. Instrumentele utilizate au inclus evaluări psihometrice (EMBU, EDI-3, ARS, Scala Rosenberg), evaluări proiective (test DAP, testul arborelui, testul cuibului, desenul metaforic al problemei), interviuri clinice și observație comportamentală. Rezultatele au evidențiat tipare de atașament parental specifice: atașament evitant față de figura paternă în cazurile de anorexie și binge eating, și atașament ambivalent în cazul bulimiei.

Toate cele trei paciente au prezentat scoruri scăzute la reziliență emoțională și stimă de sine, precum și deficite semnificative în autoreglarea emoțională. Concluziile susțin ipoteza unei corelații semnificative între atașamentul parental nesecurizant și apariția TCA, sugerând că relația dezechilibrată cu figura paternă joacă un rol determinant în dezvoltarea mecanismelor patologice de reglare afectivă. Implicațiile practice vizează necesitatea unor intervenții psihoterapeutice integrative, centrate pe reconfigurarea relațiilor de atașament și pe consolidarea rezilienței adolescenților.

L4. ROLUL VINOVAȚIEI DEONTOLOGICE CA NUCLEU AL TULBURĂRII OBSESIV-COMPULSIVE LA COPII ȘI ADOLESCENȚI ȘI FACTORII FAMILIALI DE MENȚINERE IMPLICAȚI

Psih. Andrei Chișcu

Tema: Rolul vinovatiei deontologice ca nucleu al tulburării obsesiv-compulsive la copii și adolescenți și factorii familiali de menținere implicați. Tulburarea obsesiv-compulsivă este una dintre problemele ce poate interfera serios, în funcție de severitatea simptomelor, cu funcționarea și dezvoltarea copiilor și adolescenților într-o etapă sensibilă a creșterii. Desprinderea nosografică, odată cu publicarea DSM 5, din grupul tulburărilor de anxietate a focalizat atenția clinicienilor asupra altor

Sesiuni de lucrări, Ziua 1

consecințe emoționale asociate gândurilor intruzive, în mod particular sentimentului de vină deontologică ca nucleu psihopatologic al tulburării ce are nevoie să fie evaluat și adresat în intervenție. Deși vina apare ca un factor care crește severitatea simptomatologiei și are un impact negativ asupra rezultatelor intervenției asupra TOC, vina a fost insuficient studiată și abordată ca factor specific de adresat în tratamentul tulburării. În plus, în tulburarea obsesiv-compulsivă la copii și adolescenți o atenție particulară trebuie acordată atât în evaluare cât și în intervenție ciclurilor familiale/interpersonale (rolul familiei în TOC), care reprezintă factori de menținere ai tulburării.

L5. STRATEGII DE REGLARE INTERPERSONALĂ A EMOȚIILOR ÎN SISTEMUL FAMILIAL: EFECTE AFECTIVE, RELAȚIONALE ȘI REZOLVARE DE PROBLEME

Lect. Univ. Dr. Aurelia Bulgac

În relațiile de cuplu și familie, felul în care răspundem la emoțiile celuilalt poate apropia, liniști sau, dimpotrivă, tensiona relația. Această comunicare își propune să exploreze reglarea emoțională interpersonală ca proces prin care partenerii și membrii familiei încearcă să influențeze stările afective ale celor apropiați, prin gesturi de grijă, validare, reformulare sau orientare spre soluții. Pornind de la modelul situațional al emoției, prezentarea discută trei mari

categorii de strategii: orientate spre relație, orientate spre problemă și orientate spre emoție. Literatura de specialitate sugerează că ascultarea empatică, validarea și prezența relațională oferă siguranță și alinare imediată, în timp ce strategiile orientate spre problemă susțin schimbări emoționale mai stabile, deoarece ating cauza dificultății. În schimb, intervențiile premature de tipul „calmează-te” sau încercările grăbite de distragere pot fi trăite ca invalidante și pot amplifica distresul. În contextul relațiilor apropiate, mesajul central este că eficiența reglării emoționale depinde nu doar de strategie, ci și de moment, sensibilitate și potrivirea cu nevoile celuilalt: mai întâi conectare, apoi înțelegere și abia după aceea soluționare.

L6. DE LA VULNERABILITATE LA REZILIENȚĂ - INTERVENȚII PSIHO-SOCIALE PENTRU COPIII CU RISC CRESCUT

Asist. Univ. Dr. Adriana Cojocaru, Drd. Alexandra Șerban, Dr. Andreea Șiclovan, Dr. Jennifer Josan, Dr. Roxana Birău, Prof. Univ. Dr. Laura Nussbaum

Introducere: Lucrarea de față evidențiază principalele metode de intervenție psiho-socială, subliniind atât relevanța acestora, cât și parcursul în cadrul intervențiilor precoc. **Obiective:** Vulnerabilitatea

Sesiuni de lucrări, Ziua 1

ridica probabilitatea de a dezvolta o tulburare mentală. De exemplu, printre criteriile „ultra high risk” de a dezvolta, pe parcursul vieții, un episod psihotic, se menționează și vulnerabilitatea genetică, tipul de personalitate schizotipală sau funcționalitate socială scăzută. Factorii de risc, pot modifica structura creierului, proces care începe cu ani înaintea debutului bolii. Acești factori de risc pot reprezenta fundamentul unor diagnostice psihiatrice care, prin dezvoltarea abilității de adaptare la leziunile asupra creierului încă din copilăria timpurie, pot fi prevenite sau evitate.

Metode: Literatura studiată a inclus studii despre pacienți la risc și vulnerabili. S-a pus accent pe reziliență, factori de risc și intervenții psiho-sociale. **Rezultate:** Odata ce exista premorbidități neurologice și psihiatrice, antecedente heredocolaterale, vulnerabilitate genetică sau prin mediu, se pun bazele unei relații opuse între reziliență și vulnerabilitate. Prin intervenții psiho-sociale, copii și adolescenții ce se dezvoltă într-o manieră rezilientă, au o capacitate mai bună de a funcționa și a nu se converti sub nivelul crescut al factorului stresant. Aceștia reușesc să își contureze cogniția, credința și comportamentul astfel încât să se adapteze la evenimentul traumatic și să dezvolte rezistența față de eventuale evenimente traumatice din viitor. **Discuții:** Reziliența, ca antidot față de vulnerabilitate, reprezintă capacitatea de rezistență flexibilă și capacitatea de reacție a individului

și de a face față adversităților. Includerea copiilor și adolescenților cu risc crescut în programe de intervenție psiho-socială precoce, coordonate de specialiști în sănătate mintală, poate facilita dezvoltarea rezilienței și prevenirea apariției tulburărilor psihice, în ciuda vulnerabilității de fond.

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

**SIMPOZION - SITUAȚII DE
CRIZĂ ȘI RISC PSIHOLOGIC:
EVALUARE ȘI INTERVENȚIE
Ziua 1**

S1. ASISTAREA PSIHOLAGICĂ A COPIILOR ȘI FAMILIILOR - ÎNVĂȚĂMINTE ȘI OPORTUNITĂȚI

Lect. Univ. Dr. Diana Lucia Vasile

Scopul acestei prezentări este de a înțelege, cunoaște și dezvolta planuri de asistare psihologică pentru copii și familii care trec prin experiențe adverse de viață. Se va clarifica diferența dintre activitățile de tip suport psihologic: intervenții în criză și post-criză, asistarea psihologică, consilierea și psihoterapia traumei, cu focus pe asistarea psihologică. Aceasta este un demers oferit de profesioniștii care au o abordare centrată pe traumă și vizează construirea rezilienței persoanelor care beneficiază de acest serviciu, precum și prevenirea dezvoltării sau agravării tulburărilor psihice. În urma acestei prezentări interactive, participanții vor obține: 1.Înțelegerea mai bună a nevoilor de păstrare a sănătății mintale pentru copii și familii afectați de experiența traumatică; 2. Dezvoltarea relației și alianței de lucru pe termen scurt; 3. Cunoașterea mai bună a reperelor de construire a unui plan de lucru psihologic cu copii și familii pe termen scurt; 4. Dezvoltarea abilităților de identificare a recomandărilor de dezvoltare a suportului psihosocial.

S2. PARADOXUL REZILIENȚEI - CUM ARATĂ REZILIENȚA PE PARCURSUL ETAPELOR DE DEZVOLTARE ȘI ÎN DIFERITE CONTEXTE.

Dr. Irina Mărcineanu

Obiective: Prezenta lucrare își propune abordarea rezilienței prin prisma paradoxului. Paradoxul este un proces ce implică forțe contrare dar indispensabil legate. Reziliența este o abilitate ce apare și se poate dezvolta în acest context al adversității, a unor tensiuni și forțe contrare care antrenează apariția noului. **Metode:** Am realizat un review sistematic cu scopul de a realiza o privire de ansamblu asupra tuturor aspectelor legate de reziliență cu un focus pe modalitatea de a o antrena. S-au investigat bazele de date de articole medicale PubMed, Cochrane, CNKI, PsycInfo pana la data de 8 aprilie 2026. **Rezultate:** 47 studii despre reziliență au fost incluse în analiza noastră și majoritatea văd reziliența ca un concept cu conotații pozitive. Atunci când urmărim să creștem reziliența putem declanșa rezultate neașteptate, nu întotdeauna pozitive. A face un sistem să fie rezilient îl poate face în mod paradoxal mai vulnerabil, așa cum a integra un element slab poate crește reziliența sistemului în timp. **Concluzie:** În concluzie, acest review oferă o perspectivă de ansamblu asupra rezilienței, aceasta având un corespondent biochimic, epigenetic în organism, cât și un

Simpozioane, Ziua 1

corespondent psiho-emoțional în anumite tipare mentale care o susțin pe parcursul dezvoltării. De asemenea, mediul joacă un rol central în medierea rezilienței care se manifesta atât în context clinic cât și nonclinic cu o variație a puterii ei în funcție de boala. Poate fi prezentă atât în plan individual cât și la nivel social și are un impact atât în acum cat si transgenerațional. În contextul paradoxului, reziliența e ca un efort continuu ce necesită ajustări și atenție, o capacitate umană antrenabilă de a alege strategii diferite în funcție de context și un mod de a aborda adversitatea cu grație.

S3. SĂNĂTATEA MINTALĂ ÎN URGENȚE: DOVEZI ȘI PERSPECTIVE DIN INTERVENȚIILE UMANITARE - CRIZA DIN UCRAINA

Asis. Univ. Asoc. Dr. Mariana Arnăutu

Războiul din Ucraina a determinat creșteri clinic semnificative ale distresului și simptomatologiei legate de traumă la copii, adolescenți și îngrijitori, incluzând manifestări internalizante (anxietate, afect depresiv, tulburări de somn) și externalizante (iritabilitate, disfuncții de reglare comportamentală). Expunerea prelungită la amenințare, strămutarea, separarea familială și

întreruperea educației cresc riscul pentru simptome de stres post-traumatic (PTSS) și comorbidități. Lucrarea sintetizează dovezi și învățăminte operaționale din intervențiile MHPSS ale World Vision în Ucraina și țările de refugiu – Romania, Moldova si Georgia, utilizând o abordare traumă-informată, centrată pe copil și familie, de tip stepped-care: spații prietenoase pentru copii și Play & Learning Hubs, Prim Ajutor Psihologic (PFA), activități structurate pentru reglarea stresului, psihoeducație parentală, servicii comunitare și mecanisme de referire aliniate ghidajului IASC/OMS. Datele de program și evaluările rapide din România indică lacune de informare privind serviciile și îngrijorări parentale timpurii, argumentând integrarea multisectorială a MHPSS cu Protecția și Educația, în regim precoce și continuu. Discutăm provocări de implementare (capacitate a personalului, stigmatizare, continuitatea îngrijirii) și lecții practice privind intervențiile scalabile (ex., PM+) și supervizarea. Concluziile susțin instituționalizarea și finanțarea sustenabilă a MHPSS în politicile umanitare, pentru a promova siguranța, recuperarea funcțională și reziliența familiilor afectate de război.

S4. "ÎMPREUNĂ SUNTEM MAI PUTERNICI" - PROGRAM DE INTERVENȚIE PSIHOLGICĂ PENTRU COPII ȘI ADOLESCENȚI AFECTAȚI DE O SITUAȚIE TRAUMATICĂ

Conf. Univ. Dr. Elena Vladislav
Asis. Univ. Asoc. Dr. Corina Paica-Stoian

Lector Univ. Asoc. Dr. Gabriela Marc
Asis. Univ. Asoc. Dr. Mariana Arnăutu
Psih. Drd. Mirona Păun

Obiectiv: Obiectivul acestui proiect este de a oferi intervenție psihologică pentru copii și adolescenți aflați într-o situație traumatizantă: explozia dintr-un bloc de apartamente din apropierea Liceului Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”. Deflagrația a avut loc pe 17.10.2025 într-o zonă rezidențială din București și a avut consecințe grave: 3 persoane și-au pierdut viața, 15 au fost rănite și alte 400 de persoane au fost afectate. Structura clădirii a fost grav avariata, fiind în pericol de prăbușire, iar liceul, situat în apropierea clădirii, a fost afectat de explozie. 15 săli de clasă au fost afectate, fiind raportate daune la zidărie, ferestre și tavane. În momentul exploziei, în Liceu se aflau aproximativ 800 de elevi. Din fericire, niciun copil nu a fost grav rănit, aceștia având răni minore. **Metode:** În urma unei analize a situației din liceu, Laboratorul de Psihologie Clinică a Copilului, Adolescentului și Familiei împreună cu Fundația World Vision

România au conceput un Program de Suport Emoțional Psihologic „Împreună Suntem Mai Puternici!”, care a fost implementat cu sprijinul conducerii și al cadrelor didactice ale Liceului. Elevii au participat la activități psihologice care au contribuit la restabilirea echilibrului emoțional și a sentimentului de siguranță în mediul școlar. Implementarea programului de asistență psihologică a fost realizată pentru 604 elevi din 25 de clase. 28 de masteranzi și 3 absolvenți ai Programului de studii Psihologia clinică și psihoterapia copilului și familiei au efectuat ședințele de intervenție în perioada 21.10.2025-19.12.2025. Etapele intervenției terapeutice au fost: intervenția imediată, etapa post-criză, etapa terapeutică. Intervenția imediată a urmărit restabilirea siguranței și reglării fiziologice prin experiență somatică și tehnici de art-terapie. Etapa de adaptare post-criză a urmărit restabilirea capacității de autoreglare și a sentimentului de control prin tehnici care vizează ritmul, mișcarea și jocul simbolic. Etapa terapeutică a urmărit elaborarea experienței și restabilirea sensului personal. Rezultatele semnificative care au condus la reducerea tensiunii somatice, creșterea rezilienței personale, restabilirea sentimentului de siguranță, competență și încredere după pierderea controlului, creșterea sentimentului de conexiune relațională, reglare emoțională și recuperare după

Simpozioane, Ziua 1

starea de hipervigilență. Programul psihologic „Împreună suntem mai puternici!” și-a atins obiectivul de a oferi sprijin emoțional elevilor aflați într-o situație traumatică.

S5. SESIUNE DE PREZENTĂRI ACTIVITĂȚI PRACTICE REALIZATE CU ELEVII DE LA BOLINTINEANU.

Masterand Bianca-Elena Iliescu,
Masterand Andreea Stăvărache

Intervenția s-a desfășurat pe parcursul a șase sesiuni de grup, în care am lucrat prin joc, mișcare și activități creative, adaptate vârstei copiilor. Încă din prima întâlnire, exercițiile de tip „Scuturăm grijile” sau alegerea unui obiect care să reprezinte starea lor emoțională au facilitat deschiderea și crearea unei atmosfere calde. Pe parcurs, am folosit activități precum „Culorile din mine” și „Termometrul emoțiilor” pentru a sprijini identificarea și exprimarea emoțiilor, dar și exerciții de relaxare și imaginație („Balonul liniștii”, exercițiul copacului) pentru reglare emoțională. Am pus accent și pe resurse, prin exercițiul „Mâna cu resursele”, dar și pe exprimarea simbolică, prin desen și modelaj (realizarea „locului de siguranță”). Ultima sesiune a avut un rol de încheiere, în care copiii au reflectat asupra stărilor pe care și le doresc și au realizat diplome de autoapreciere.

Activitățile s-au desfășurat într-un cadru sigur, cu sprijinul constant al cadrului didactic. Pe parcursul întâlnirilor, copiii s-au arătat deschiși, implicați și dornici să participe. Am observat că au început să își exprime emoțiile mai ușor, atât verbal, cât și prin desen sau joc. Chiar dacă evenimentul dificil nu a fost discutat direct de fiecare dată, acesta a apărut indirect în joc și în emoțiile exprimate, ceea ce a indicat un proces natural de prelucrare. Intervenția a contribuit la consolidarea sentimentului de siguranță și apartenență în grup și a evidențiat rolul esențial al colaborării cu cadrul didactic. Astfel de demersuri pot avea un impact real asupra stării de bine a copiilor și ar trebui integrate mai frecvent în mediul școlar.

S5. SESIUNE DE PREZENTĂRI ACTIVITĂȚI PRACTICE REALIZATE CU ELEVII DE LA LICEUL BOLINTINEANU.

Masterand Adriana Ionescu,
Masterand Ilinca Bahrin

Intervenția de grup a inclus activități desfășurate cu elevii din clasele 1D și 4D, în contexte diferite: online, în Parcul Sebastian și ulterior în școală. Am utilizat metode adaptate vârstei micuților și nevoilor lor emoționale, precum jocul, desenul, modelajul, poveștile terapeutice și exercițiile de identificare a emoțiilor și resurselor.

Simpozioane, Ziua 1

Printre activitățile folosite s-au numărat „Scuturăm grijile”, „Harta inimii”, „Termometrul emoțiilor”, „Locul sigur”, „Mâna cu resurse” și „Firul invizibil”. În câteva săptămâni, am observat o creștere a participării și implicării copiilor în activități, o exprimare mai liberă a emoțiilor și conturarea unei atmosfere mai calde și mai protectoare. Treptat, treptat, copiii au început să se simtă în siguranță, să verbalizeze cu mai multă ușurință despre ceea ce au trăit, ce îi sperie și să își acceseze mai bine resursele personale și relaționale de care au aflat că dispun. Această experiență ne-a demonstrat, cu o claritate pe care poate doar realitatea o oferă, cât de important, chiar vital este sprijinul după un eveniment traumatic, cum copiii au atât de multă nevoie de blândețe, răbdare și prezență autentică. În asemenea momente de vulnerabilitate și nesiguranță, existența unui spațiu sigur este esențială... Un spațiu sigur în care emoțiile lor, oricât de intense, confuze sau contradictorii ar fi, să poată fi văzute, înțelese și conținute. La Liceul Bolintineanu am observat cum prin joc (mai ales cel improvizat), desen, zâmbet, cuvintele simple, dar sincere și prin relația autentică, creată în cadrul întâlnirilor, copiii încep treptat să-și recâștige sentimentul de siguranță și putere.

Fiecare zâmbet timid, fiecare întrebare, fiecare moment în care un copil a ales să rămână în contact cu noi a fost o dovadă că procesele de vindecare se activează atunci când sunt întâmpinate cu grijă și predictibilitate.

S5. SESIUNE DE PREZENTĂRI ACTIVITĂȚI PRACTICE REALIZATE CU ELEVII DE LA LICEUL BOLINTINEANU.

Masterand Elena Daniela Popescu,
Masterand Daria Cîrciuvoianu

Intervenția realizată cu elevii clasei a VIII a B, s-a derulat pe parcursul a 6 ședințe (majoritatea ședințelor în format fizic, 1 ședință online) într-o manieră experiențială, metode creative de explorare și reflecție. Au evidențiat o mai bună conștientizare a resurselor proprii și de grup, un sentiment de apartenență la grup creat pe fondul activităților de grup, apariția unor stări pozitive, schimbări vizibile de la o sesiune la alta, la nivel de deschidere, implicare, dinamică de grup. Pe măsură ce elevii s-au acomodat cu cadrul creat și cu psihologii, au împărtășit, s-au implicat în toate activitățile propuse. Considerând per total nivelul de implicare al elevilor și faptul că s-a lucrat la nivel de grup a permis

Simpozioane, Ziua 1

fiecărui elev să se implice și să se adapteze la ritmul grupului. Astfel, la ultimele 2 ședințe participarea a fost unanimă, toți elevii s-au implicat iar dinamica de grup a fost trăită și privită de elevi cu entuziasm.

S5. SESIUNE DE PREZENTĂRI ACTIVITĂȚI PRACTICE REALIZATE CU ELEVII DE LA LICEUL BOLINTINEANU.

Masterand Monica-Elena
Șerbănescu, Masterand Aras Ayten,
Masterand Șerban Beatrice,
Masterand Magdalena Cucuruzac

Metode: În timpul sesiunilor de sprijin psihologic din cadrul programului „Împreună suntem mai puternici”, am desfășurat activități diverse la două clase (a II-a și a VIII-a), printre care se numără: (1) exerciții de grounding („picioare ca rădăcini”, „5-4-3-2-1”); (2) exerciții de respirație („balonul linistii”, „respir control”); (3) activități creative (harta emoțiilor din săptămână, modelajul „locului siguranței” din plastilină); (4) exerciții de grup (cutia cu mesaje pozitive, bilețele cu „ce ne place și nu ne place într-un grup”).

Rezultate: În urma evaluării feedback-ului strâns de la părinți și copii, am observat o îmbunătățire a sentimentului de siguranță, a

coeziunii grupului și a exprimării emoțiilor. Aceste îmbunătățiri s-au observat și în evaluarea comportamentului copiilor pe parcursul sesiunilor. De exemplu, câteva dintre comentariile de la clasa a VIII-a au fost: „m-am simțit foarte bine și liniștită”, „(consilierea și sprijinul emoțional oferit la clasă) te ajută să fii mai calm”, „am fost uniți și am făcut activități împreună”, „nu aș vrea să fie nimic în plus, au fost activități minunate”. La clasa a II-a, părinții au spus: „(copilul are) mai multă încredere în el”, „(fata) este mai relaxată în ceea ce privește incidentul întâmplat”, „(copilul) a povestit despre joculețele făcute în clasă”, „(intervenția desfășurată la clasă) ajută la starea emoțională a copilului”.

S5. SESIUNE DE PREZENTĂRI ACTIVITĂȚI PRACTICE REALIZATE CU ELEVII DE LA LICEUL BOLINTINEANU.

Masterand Maria-Teodora Trifan,
Masterand Borcea Bianca, Absolvent
Psih. Mădălina Vlad

Metode: Intervenția s-a desfășurat în format de grup, inițial online și ulterior față în față, relația terapeutică fiind construită progresiv și eficient. Abordarea a fost una flexibilă, centrată pe relație, cu accent pe dinamică, creativitate și adaptare la nevoile copiilor. Activitățile au fost structurate

Simpozioane, Ziua 1

În jurul jocului, ca principal mediu de explorare și procesare emoțională. Au fost utilizate exerciții corporale (activare, respirație, împământare), tehnici de imaginerie ghidată multisenzorială (inclusiv integrarea unor teme relevante pentru copii), desenul emoțiilor și activități de resursare. Tehnica „Robot – Jeleu – Păpușa” a facilitat conștientizarea și diferențierea stărilor de rigiditate, vulnerabilitate și siguranță, contribuind la reglarea emoțională. **Rezultate:** Rezultatele indică o îmbunătățire a capacității de reglare emoțională, reducerea hipervigilenței și creșterea sentimentului de siguranță. De asemenea, s-au evidențiat dezvoltarea limbajului emoțional, creșterea coeziunii de grup și implicarea activă în procesul terapeutic. **Discuții și concluzii:** Intervenția subliniază relevanța unei abordări relaționale, experiențiale și adaptative în lucrul cu copiii expuși la evenimente traumatice. Procesarea emoțională este facilitată predominant prin corporalitate, joc și simbol. Crearea unui cadru sigur și flexibil permite nu doar integrarea experiențelor dificile, ci și transformarea acestora în resurse pentru dezvoltarea emoțională.

S5. SESIUNE DE PREZENTĂRI ACTIVITĂȚI PRACTICE REALIZATE CU ELEVII DE LA LICEUL BOLINTINEANU

Masterand Maria Parțac, Masterand
Cristina Drăgoi

Programul a inclus 8 întâlniri cu copiii, dintre care 3 desfășurate în format online, iar celelalte în format fizic, în sala de curs, în prezența cadrului didactic, pentru asigurarea unui climat de siguranță și suport emoțional adecvat. Intervenția a fost organizată în trei etape, prima axându-se pe recrearea sentimentului de siguranță și reglarea somatică prin activități expresive, a doua pe reglarea emoțională și recâștigarea sentimentului de control prin joc și mișcare, iar ultima pe facilitarea înțelegerii și integrării experienței trăite. Intervenția a avut efecte semnificative, contribuind la consolidarea rezilienței și încrederii în sine, la refacerea sentimentului de siguranță, competență și control. S-a îmbunătățit calitatea somnului și starea de iritabilitate crescută a copiilor apărută ca urmare a evenimentului, dar și capacitatea de autoreglare. Programul „Împreună suntem mai puternici!” a oferit un cadru adecvat pentru sprijinirea copiilor în contextul unei experiențe traumatizante, contribuind la echilibrarea emoțională și facilitarea adaptării.

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

**WORKSHOP-URI
ZIUA 1**

Workshop-uri, Ziua 1

WS1. EVALUAREA TERAPEUTICĂ CU COPII ȘI FAMILII: DE LA PSIHODIAGNOSTIC LA INTERVENȚIE SISTEMICĂ COLABORATIVĂ.

Conf. Univ. Dr. Vladislav Elena Otilia

Workshopul propune o introducere în modelul Evaluării terapeutice cu copii și familii (Therapeutic Assessment with Children - TA-C), conceptualizată ca o intervenție scurtă, semi-structurată și colaborativă, care integrează evaluarea psihologică și schimbarea clinică. Spre deosebire de evaluarea tradițională, TA-C transformă testarea psihologică într-un proces relațional activ, în care copilul și familia participă la formularea întrebărilor, la înțelegerea rezultatelor și la construirea unei noi narațiuni despre dificultăți și resurse. Obiectivul central al TA-C constă în sprijinirea părinților și a adulților implicați în îngrijirea copilului pentru a dezvolta o înțelegere mai empatică a experiențelor emoționale ale acestuia și pentru a facilita modificarea interacțiunilor relaționale în direcția unor modele care susțin adaptarea psihologică și dezvoltarea sănătoasă a copilului. Workshopul va aborda fundamentele teoretice ale evaluării colaborative și terapeutice, etapele procesului TA-C, precum și datele empirice referitoare la eficacitatea

acestuia la nivelul copilului, al părinților și al sistemului familial. De asemenea, vor fi prezentate aplicații clinice în contexte diverse - clinic, educațional și traumatic - cu accent pe valoarea practică a evaluării ca formă de intervenție timpurie în lucrul cu copiii și familiile.

WS2. CE SE ÎNTÂMPLĂ ÎN INTERIORUL NOSTRU CÂND ASCULTĂM SUFERINȚELE COPILOR? PSIHOIGIENA TERAPEUTULUI

Lector Univ. Dr. Marina Badea

Acest workshop explorează impactul expunerii repetate la suferința copiilor asupra experienței interne a terapeutului, cu accent pe fenomenul de compassion fatigue (epuizare empatică) și pe vulnerabilitățile emoționale asociate profesiilor de ajutor. Participanții vor analiza modul în care implicarea afectivă intensă, contactul constant cu trauma și responsabilitatea profesională pot conduce treptat la epuizare psihologică, diminuarea disponibilității emoționale și afectarea capacității de ascultare empatică și de menținere a prezenței terapeutice. Workshopul își propune să ofere un cadru de reflecție și autocunoaștere profesională, orientat spre dezvoltarea unor practici

Workshop-uri, Ziua 1

sustenabile de self-care, adaptate diferitelor momente ale activității clinice: în timpul ședințelor, la finalul zilei de lucru și în afara contextului profesional. În cadrul atelierului vor fi abordate: diferențele conceptuale dintre burnout, trauma vicariantă și compassion fatigue; mecanismele psihologice implicate în traumatizarea secundară prin expunerea repetată la suferința copiilor; principalii factori individuali și interpersonali de protecție; recunoașterea semnelor timpurii ale epuizării profesionale; dezvoltarea capacității de menținere a unui cadru de autoreglare și self-care profesional; competența de a solicita și primi sprijin specializat atunci când este necesar.

WS3. CORPUL IDEAL ÎN CONTEXT SOCIOCULTURAL: INFLUENȚA MEDIA ASUPRA IMAGINII CORPORALE LA COPII ȘI ADOLESCENȚI

Psih. Raluca Chișcu

Imaginea corporală reprezintă o componentă importantă a identității, fiind influențată de experiențele personale, trăsăturile fizice și de personalitate, dar și de contextul sociocultural în care persoana se naște și se dezvoltă. În societatea contemporană, mass-media și social media joacă un rol semnificativ în

stabilirea și perpetuarea unor standarde ale corpului ideal, asociate cu succesul, atractivitatea și valoarea personală. Expunerea, deseori foarte timpurie, la mesajele media conduc la internalizarea unor standarde nerealiste și la dezvoltarea insatisfacției corporale, având consecințe importante asupra sănătății fizice și psihice. Acest workshop își propune să exploreze modul în care mass-media și social media influențează dezvoltarea imaginii corporale la copii și adolescenți, precum și implicațiile acestor influențe pentru sănătatea psihică a acestora. Workshopul va combina partea teoretică, prezentând principalele concepte, factori de risc și mecanisme psihologice prin care media contribuie la internalizarea idealurilor corporale și la comparația socială cu partea practică, incluzând activități interactive cu rolul de a dezvolta gândirea critică față de mesajele media, și de a dezvolta competențele participanților pentru modalități de intervenție psihologică adaptate copiilor și adolescenților.

WS4. ATAȘAMENT ȘI ADAPTARE: REEVALUAREA SIMPTOMULUI CA STRATEGIE DE ADAPTARE ÎN SISTEMUL FAMILIAL

Psihoterapeut Roxana Alina Olaru

Acest workshop propune o perspectivă

Workshop-uri, Ziua 1

sistemică și centrată pe atașament asupra dificultăților emoționale și comportamentale ale copilului, pornind de la ideea că relațiile familiale sunt organizate în jurul nevoii fundamentale de apartenență, siguranță și conectare. Atunci când fluiditatea legăturilor afective este perturbată, sistemul familial poate intra într-o stare de dezechilibru, iar tensiunile relaționale se exprimă frecvent prin apariția unui simptom, adesea manifestat de „copilul cu probleme”. Deși solicitarea inițială în terapie este, de multe ori, eliminarea rapidă a simptomului, workshopul propune o schimbare de perspectivă: simptomul va fi înțeles nu ca o problemă izolată ce trebuie corectată, ci ca un semnal relațional care indică blocaje în conexiunea părinte-copil și dificultăți de reglare emoțională în cadrul familiei. Pornind de la fundamentele teoriei atașamentului, participanții vor explora modalități de înțelegere a semnificației simptomului și de facilitare a proceselor de reconectare autentică între membrii familiei. Workshopul urmărește dezvoltarea capacității de a muta focusul de la controlul simptomului către consolidarea relației părinte-copil și susținerea resurselor interne ale familiei pentru găsirea propriilor soluții adaptative.

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

**POSTERE
ZIUA 1**

**P1. TERAPIA CU AJUTORUL
CALULUI CA METODĂ SUPORTIVĂ
ÎN AFECȚIUNILE PSIHOMOTORII:
UN STUDIU CONTROLAT PRETEST-
POSTTEST**

Lect. Univ. Dr. Bîlbă Anca Nicoleta

Tulburările pervazive de dezvoltare reprezintă o serie de boli caracterizate de întârzieri în dezvoltarea anumitor funcții de bază, precum aptitudinea de a comunica și socializa, dar și printr-un număr redus de interese sau activități, iar conform ICD-10 (1996), în această categorie pot fi incluse autismul infantil, în cadrul căruia se remarcă deficiențe la aceste niveluri, fiind identificate până la vârsta de trei ani sau autismul atipic – comun în cazul persoanelor cu retard mental sau cu tulburări la nivelul limbajului receptiv. O formă de terapie alternativă concentrată asupra acestor dimensiuni este terapia asistată de cai, o abordare aflată în expansiune rapidă în ultimii ani, atât cu scopul fundamentării empirice, cât și ca implementare a diferitelor centre de aplicare a acestora în vederea ameliorării deficiențelor psiho-motorii și emoționale. Studiul de față își propune să analizeze rezultatele obținute în urma terapiilor asistate de cai asupra afecțiunilor

psihomotorii în cazul copiilor cu tulburări de spectru autist, epilepsie, ADHD sau paralizii cerebrale. La studiu a participat un grup de 64 de copii cu vârste cuprinse între 2 și 14 ani, vârsta biologică. 41 de copii au făcut parte din grupul de studiu, 23 constituind grupul de control. A fost utilizat un model de cercetare controlat cu măsurători pretest-posttest. A fost evaluat efectul terapiei cu ajutorul calului asupra deprinderilor adaptative. Pentru măsurarea acestor deprinderi a fost utilizat Sistemul de Evaluare al Comportamentului Adaptativ ABAS II. Rezultate indică faptul că hipoterapia este eficientă în creșterea adaptabilităților copiilor cu afecțiuni psihomotorii.

**P2. ROLUL TRIADEI LUMINATE ÎN
DEZVOLTAREA AUTONOMIEI
COPILOR. IMPLICAREA
COMPETENȚEI PARENTALE ȘI
PARENTINGULUI „ELICOPTER”**

Drd. Roșu (Olteanu) Alexandra Maria,
Prof. Univ. Dr. Georgeta Pânișoară

Prezentul studiu investighează relația dintre trăsăturile triadei luminate a părinților (încrederea în umanitate, umanismul și kantianismul) și autonomia copiilor, analizând totodată rolul moderator al parentingului de tip „elicopter” și al competenței parentale.

Postere, ziua 1

Până în prezent există puține studii în literatură referitoare la asocierea triadei luminate cu domeniul parentingului, însă acest concept poate fi extrem de util în domeniul parentingului și dezvoltării autonomiei copiilor. Cercetarea a avut un design transversal și a inclus un eșantion de 511 părinți. Au fost utilizate instrumente standardizate pentru evaluarea triadei luminate (Light Triad Scale), competenței parentale (Parenting Sense of Competence Scale), parentingului „elicopter” (Helicopter Parenting Instrument-Short Version) și autonomiei copiilor, cu dimensiunile suport și control psihologic (Perceived Parental Autonomy Support Scale). Analizele statistice au inclus corelații Pearson și modele de moderare (PROCESS Model 1). Rezultatele au evidențiat o asociere pozitivă semnificativă între triada luminată și autonomia copiilor ($r = .229$, $p < .001$), susținând ipoteza conform căreia părinții care prezintă niveluri mai ridicate de încredere, umanism și kantianism au copii cu un grad mai mare de autonomie. Analiza de moderare a arătat că parentingul de tip „elicopter” diminuează semnificativ această relație ($b = -0.032$, $p < .001$), iar la niveluri ridicate ale acestuia efectul devine negativ. Contrar ipotezei formulate, competența parentală a avut un efect moderator negativ ($b = -0.042$, $p < .001$), astfel încât nivelurile ridicate de competență

percepută au redus relația dintre triada luminată și autonomia copilului. Aceste rezultate pot fi interpretate în sensul că părinții cu trăsături din sfera triadei luminate, dar care nu se consideră pe deplin competenți în rolul parental, oferă copiilor mai multă libertate de explorare și autonomie, tocmai din conștientizarea limitelor proprii. În schimb, părinții care se percep ca fiind extrem de competenți pot dezvolta o atitudine de tip „părinte expert”, ceea ce poate conduce la hipercontrol, fapt care poate limita dezvoltarea reală a autonomiei copilului. O posibilă explicație este că părinții cu un nivel ridicat de competență parentală ar putea adopta un stil de parenting mai directiv sau protector, ceea ce limitează dezvoltarea autonomiei copiilor, chiar dacă au trăsături de personalitate asociate triadei luminate. Studiul aduce contribuții relevante în psihologia dezvoltării și educațională, evidențiind necesitatea promovării unui parenting echilibrat, orientat spre susținerea autonomiei și reducerea comportamentelor hiperprotective.

**P3. IMPLICAREA PĂRINȚILOR ÎN
PSIHOTERAPIA COPIILOR.
EFICIENȚA MODELULUI EMOTION-
FOCUSED SKILLS TRAINING (EFST)
ÎN GESTIONAREA ANXIETĂȚII
COPILOR**

Psih. Ana Maria Preoteasa, Psih.
Oana Călugăru

Anxietatea infantilă reprezintă una dintre cele mai frecvente provocări în sănătatea mintală contemporană, având un impact sistemic ce depășește granițele experienței individuale a copilului. Istoric vorbind, modelul Emotion-Focused Skills Training (EFST) a evoluat din Terapia Centrată pe Emoții (EFT), fundamentată de Leslie Greenberg, fiind adaptat ulterior pentru a oferi părinților un rol activ în procesul terapeutic (Dolhanty & Greenberg, 2009). Posterul prezintă o analiză a studiilor care investighează modul în care implicarea părinților prin EFST facilitează reducerea simptomatologiei anxioase prin transformarea răspunsurilor parentale de la „acomodarea anxietății” către o prezență securizantă și validantă. Abordarea se concentrează pe dezvoltarea educației emoționale a îngrijitorilor, permițându-le acestora să identifice și să proceseze propriile blocaje emoționale care ar putea împiedica co-reglarea eficientă (Dolhanty & Lafrance, 2019).

Prin utilizarea tehnicilor de validare a fricii și prin stabilirea unor limite care încurajează competența, părinții devin agenți principali ai schimbării, oferind copilului un „port sigur” necesar explorării stimulilor anxioși. Implementarea acestui model presupune un antrenament structurat în care părinții învață să navigheze intensitatea emoțională a copilului fără a o reprima, transformând momentele de criză în oportunități de conectare și creștere (Dolhanty et al., 2022). Studiile recente subliniază că intervențiile bazate pe părinți sunt la fel de eficace ca terapia cognitiv-comportamentală individuală (Lebowitz et al., 2020), demonstrând că stăpânirea abilităților de procesare emoțională în cadrul familiei nu doar ameliorează distresul copilului, ci crește semnificativ auto-eficacitatea parentală (Greenberg, 2015). Astfel, EFST propune o schimbare de paradigmă necesară, în care emoția este valorificată ca o resursă esențială pentru reziliență și vindecare.

P4. INTEGRAREA COPIILOR PRIN INTERVENȚII STRUCTURATE ȘI BAZATE PE DOVEZI. MODELUL IN-PASS & S.O.C.

Psih. Mădălina Florea (psiholog clinician și vicepreședinte al Asociației „Da, poți!”) & Beatrice Busuioc (analist comportamental, președinte al Asociației „Da, poți!”)

Integrarea copiilor tipici și a celor cu cerințe educaționale speciale (CES) este frecvent afectată de dificultăți în dezvoltarea abilităților sociale și de lipsa unor intervenții coordonate. Acest rezumat prezintă programele de intervenție dezvoltate în cadrul Asociației „Da, poți!”, care combină dezvoltarea competențelor sociale în grupuri structurate (S.O.C.) cu integrarea ghidată în mediul școlar (IN-PASS). Programele au la bază principii validate științific, precum Analiza Aplicată a Comportamentului (ABA) și intervențiile bazate pe dovezi, și urmăresc dezvoltarea abilităților de comunicare, reglare emoțională și relaționare. Intervențiile sunt etapizate, incluzând generalizarea comportamentelor în contexte reale și dezvoltarea autonomiei copilului. Rezultatele obținute în cadrul implementării acestor programe evidențiază importanța dezvoltării inițiale a abilităților sociale ca premisă pentru o

integrare funcțională și sustenabilă. De asemenea, este subliniat rolul colaborării interdisciplinare și al implicării familiei și școlii în facilitarea incluziunii reale

P5. OGLINDA TRAUMEI: O ANALIZĂ A LITERATURII PRIVIND PROXIMITATEA DE VÂRSTĂ CA FACTOR DE RISC PENTRU TULBURĂRILE DE STRES ÎN RÂNDUL TINERILOR VOLUNTARI (18-24 ANI) DIN SERVICIILE DE URGENȚĂ

Preoteasa Victor Ștefan (student anul III, Psychology and Cognitive Science, voluntar ASSB-SABIF)

În majoritatea sistemelor de urgență medicale (EMS) există programe de voluntariat care susțin activitatea cadrelor angajate. În România, situația este similară, există programul Salvator din pasiune al SMURD/IGSU, voluntariatul la nivelul serviciilor de ambulanță județene și departamentul de voluntariat ASSB-SABIF în zona București-Ilfov. În mare măsură, în aceste servicii de urgență, personalul voluntar este format din tineri (16-24 ani). Datele obținute din studiile din trecut au identificat vârsta tânără și experiența profesională limitată ca predictorii principali ai traumatizării secundare (STS) în rândul lucrătorilor

Postere, Ziua 1

din serviciile de urgență (Greinacher et al., 2019). Această vulnerabilitate este catalizată de identificarea cu victima, atunci când personalul medical și victima se află în aceeași categorie de vârstă tânără, și implicit crește riscul de burnout și apariția tulburărilor de stres (Ursano et al., 1999). Cercetarea mea analizează studii și cercetări științifice referitoare la relația dintre vârsta personalului voluntar din serviciile medicale de urgență și riscul dezvoltării simptomelor de stres ocupațional, burnout și depresie. În analiza mea, iau în considerare studii aflate în baze de date naționale și internaționale. Analiza indică faptul că proximitatea de vârstă intensifică „identificarea cu victima”, crescând semnificativ probabilitatea disocierii peritraumatice. Datele sugerează că tinerii care asistă adulți sau copii prezintă rate ridicate de „zdruncinare a supozițiilor fundamentale” (shattered assumptions in eng.) privind siguranța personală (Janoff-Bulman, 1992). Acești factori corelează cu instalarea rapidă a burnout-ului și a simptomelor depresive, ducând frecvent la părăsirea prematură a domeniului medical. Mai mult, se observă o lipsă a protocoalelor de debriefing adaptate vulnerabilităților de dezvoltare specifice acestei categorii de vârstă (Shakespeare-Finch et al 2003).

Expunerea la pacienți de vârstă similară cu cea a cadrelor medicale reprezintă un risc profesional distinct pentru tinerii voluntari. Intervențiile viitoare trebuie să includă strategii de management al stresului, esențiale pentru menținerea sănătății mintale și a performanței profesionale a viitoarei generații de salvatori.

P6. STILURILE DE ATAȘAMENT ȘI MIND WANDERING: O RELAȚIE MODERATĂ DE METACOGNIȚIE

Niculescu Amalia-Silvia (student, anul III, programul Psihologie – Științe Cognitive), Drd. Gabriela Melinte, Prof. Dr. Florinda Golu

Prezenta cercetare investighează relația dintre stilurile de atașament și fenomenul de mind wandering. Pornind de la premisa că tiparele de atașament se formează în interacțiunile timpurii copil-părinte și structurează ulterior funcționarea emoțională și cognitivă, studiul explorează modul în care acestea influențează dinamica gândirii spontane. De asemenea, este analizat rolul metacogniției ca moderator în relația dintre stilurile de atașament și tendința de mind wandering, având în vedere funcția sa în autoreglarea cognitivă și emoțională.

Postere, Ziua 1

Participanții au completat un protocol online, incluzând Chestionarul Metacognițiilor, Inventarul Stilurilor de Atașament adaptat pentru populația românească și o sarcină experimentală de lectură pe un fragment din „Micul Prinț”, utilizând metoda thought sampling. Au fost colectate și date demografice, precum și date privind istoricul de lectură. Analiza preliminară a datelor ($N = 104$) a evidențiat corelații semnificative între anxietatea de atașament și metacogniție globală ($r = .48$, $p < .01$), precum și cu nevoia de control al gândurilor ($r = .44$, $p < .01$) și convingerile negative despre gânduri ($r = .54$, $p < .01$). În același timp, frecvența fenomenului de mind wandering este de 53,9% din timpul sarcinii și distribuția stilurilor de atașament este următoarea: majoritatea persoanelor din eșantion, respectiv 62,5% ($n = 65$), prezintă un tipar de atașament insecurizant, în timp ce doar 37,5% ($n = 39$) manifestă un atașament securizant. Aceste rezultate sugerează o relație între vulnerabilitatea emoțională și autoreglarea cognitivă. Persoanele cu anxietate de atașament tind să

perceapă gândurile ca fiind amenințătoare sau dăunătoare propriei persoane și manifestă un control cognitiv rigid. În acord cu modelul S-REF (Wells, 2000), metacogniția joacă un rol central în menținerea acestor dificultăți. În același timp, frecvența de 53,9% a episoadelor de mind wandering indică faptul că rătăcirea minții reprezintă o stare mentală prevalentă, fiind în concordanță cu estimările clasice din literatură (Killingsworth & Gilbert, 2010). Majoritatea eșantionului prezintă un stil de atașament insecurizant, ceea ce sugerează o vulnerabilitate emoțională crescută a eșantionului, cu atât mai mult cu cât rezultatele meta-analitice susțin o frecvență de peste 50% a atașamentului securizant în populația generală (Pinquart, 2023). În concluzie, datele preliminare susțin ideea că anxietatea de atașament influențează nu doar relațiile interpersonale, ci și modul în care indivizii își percep și gestionează propriile procese mentale.

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

**WORKSHOP-URI
ZIUA 2**

Workshop-uri, Ziua 2

WS5. TEHNICI DE AUTOREGLARE EMOȚIONALĂ UTILIZATE ÎN LUCRUL CU ADOLESCENȚII

Psih. Ioana Neacșu și Psih. Ioana
Terente

Lucrul terapeutic cu adolescenții ne provoacă să fim prezenți, flexibili și creativi. Intensitatea emoțiilor pe care aceștia le trăiesc, formarea identității de sine solicită din partea profesioniștilor nu doar competențe clinice, ci și o paletă variată de instrumente de autoreglare emoțională pe care să le putem transmite mai departe. Acest workshop experiențial este dedicat profesioniștilor din domeniul psihologiei care lucrează sau doresc să lucreze cu adolescenți. În cadrul acestuia, vom explora tehnici concrete de autoreglare emoțională ancorate în mindfulness, terapia dialectic comportamentală, terapia prin acceptare și angajament (ACT) teoria polivagală, abordarea experiențială și elemente de art-terapie. Pe parcursul întâlnirii, vom alterna între demonstrații practice, exerciții individuale și lucru în grup, astfel încât fiecare participant să plece cu instrumente aplicabile imediat în cabinetul propriu.

WS6. SEXUALITATEA ÎN PERIOADA ADOLESCENȚEI: PREVENȚIE ȘI INTERVENȚII CLINICE

Lector Univ. Dr. Gabriela Marc &
Psihoterapeut Diana Stănculeanu

Sexualitatea adolescentului reprezintă un domeniu complex al dezvoltării psihologice, aflat la intersecția dintre procesele de maturizare biologică, dezvoltarea identității, relațiile de atașament și influențele socio-culturale contemporane. Cercetările recente subliniază rolul factorilor relaționali, al climatului familial și al contextului digital în modelarea experiențelor psiho-sexuale ale adolescenților, evidențiind nevoia unor intervenții integrate, orientate atât spre prevenție, cât și spre intervenție clinică timpurie. Workshopul propune o perspectivă interdisciplinară asupra sexualității în adolescență, explorând dinamica dintre vulnerabilitate și reziliență în dezvoltarea psiho-sexuală. Vor fi discutate factorii de risc asociați comportamentelor sexuale problematice, impactul traumelor relaționale timpurii, precum și rolul intervențiilor psihologice bazate pe atașament, reglare emoțională și dezvoltarea competențelor relaționale. Pornind de la experiența clinică și de cercetare în domeniul evaluării și intervenției psihologice la copii și adolescenți, precum și în prevenirea abuzului și a traumelor relaționale, workshopul va integra perspective teoretice actuale cu exemple de bune practici în lucrul cu adolescenții și familiile lor. Vor fi prezentate modele de intervenție

Workshop-uri, Ziua 2

utilizate în consilierea și psihoterapia adolescenților, precum și strategii de colaborare cu părinții și profesioniștii din educație și sănătate mintală.

WS7. PREMATURITATEA: DE LA SEPARARE LA RECONECTARE. PERSPECTIVE INTERDISCIPLINARE: MEDICALĂ, PSIHOLOGICĂ ȘI MATERNOLOGICĂ

Asistent Univ. Dr. Corina Ioana Paica-Stoian; Psih. Dr. Diana Iordăchescu, Asist. Univ. Dr. Daniela Marinceaș. Invitat: Dr. Françoise Dutray

Workshopul propune o abordare integrativă a experienței nașterii premature, reunind perspective din domeniul medical, psihologic și maternologic. Prezentarea va analiza particularitățile medicale ale prematurității, dificultățile materne asociate acestei experiențe și rolul intervențiilor timpurii în susținerea dezvoltării copilului. Din perspectivă psihologică, vor fi discutate impactul emoțional al nașterii premature asupra părinților, precum și importanța contactului afectiv și a prezenței parentale în procesele de reglare emoțională și în consolidarea relației de atașament. Abordarea maternologică subliniază caracterul psihosomatic al relației mamă-copil încă din perioada neonatală precocă, considerând diada mamă-copil drept o unitate biologică și

emoțională. În acest context, dificultățile medicale ale copilului sunt frecvent corelate cu vulnerabilități emoționale materne. Observarea și susținerea situațiilor de hrănire a bebelușului pot constitui un element central în formularea unui diagnostic etiologic adecvat și în inițierea intervențiilor maternologice specifice.

Workshopul va integra exemple de practici și intervenții interdisciplinare care facilitează tranziția de la experiența separării la reconectare, ilustrate prin prezentarea unor cazuri clinice relevante.

WS8. REGLAREA EMOȚIONALĂ ÎN RELAȚIA DE CUPLU: DE LA AUTOREGLARE LA CO-REGLARE INTERPERSONALĂ.

Lect. Univ. Dr. Aurelia Bulgac

Acest workshop propune o abordare aplicativă a reglării emoționale în relația de cuplu, pornind de la ideea că emoțiile reprezintă un element central al calității relației și al modului în care partenerii se conectează, gestionează conflictul și se reconectează după tensiuni. Reglarea emoțională este abordată atât intrapersonal, cât și interpersonal, ca proces de conștientizare, exprimare și reorganizare a experienței afective. Workshopul integrează perspective asupra strategiilor de reglare orientate spre emoție, problemă și

Workshop-uri, Ziua 2

relație, evidențiind rolul contextului, al istoricului personal și al nevoilor psihologice individuale.

Componenta practică urmărește transformarea reacțiilor defensive automate - atac, retragere, justificare sau tăcere - în răspunsuri conștiente și orientate spre conectare. Participanții vor explora dinamica escaladării conflictului, diferența dintre emoțiile primare și secundare, validarea versus invalidarea emoțională și rolul partenerilor ca resurse de co-reglare. Prin îmbinarea reflecției teoretice cu exerciții experiențiale, workshopul urmărește dezvoltarea capacităților de autoreglare, reconectare și construire a unor relații de cuplu mai sigure, autentice și reziliente.

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

SESIUNI DE LUCRĂRI
Ziua 2

Sesiuni de lucrări, Ziua 2

L1. EMOTIONAL HEALTH AND WELL-BEING: A NATURAL PLAY-BASED APPROACH

Tamara Neufeld Strijack

When emotions stop moving, we start to see the signs of problem behaviour. Expression of emotion is the first step in emotional development, and yet many children, adolescents and adults can get stuck here. We all need safe places to express the emotions that are stirred up within us, as well as release the build-up of emotional energy. The challenge is finding those safe places. In this session, we will explore how the properties of play can provide what we all need for emotional health and well-being - for our children, our adolescents and ourselves.

L2. PARENTING ÎN ERA DIGITALĂ. RISCURI VERSUS COMPORTAMENTE SĂNĂTOASE.

Prof. Univ. Dr. Georgeta Pânișoară

Obiective: Lucrarea își propune să analizeze impactul mediului digital asupra dezvoltării copiilor și adolescenților, evidențiind atât beneficiile, cât și riscurile utilizării tehnologiei, precum și identificarea unor strategii parentale bazate pe dovezi pentru susținerea unei dezvoltări echilibrate. **Metode:** Analiza se bazează pe sinteza literaturii de specialitate din

psihologia dezvoltării și psihologia media, incluzând studii empirice recente privind utilizarea ecranelor (Twenge & Campbell, 2019), relația dintre social media și sănătatea mintală (Odgers & Jensen, 2020), precum și modele teoretice relevante precum teoria autodeterminării (Deci & Ryan, 2000) și ipoteza „Goldilocks” privind utilizarea moderată a tehnologiei (Przybylski & Weinstein, 2017). Sunt integrate și recomandări instituționale (American Academy of Pediatrics, 2016; World Health Organization, 2019). **Rezultate:** Datele indică o creștere semnificativă a timpului petrecut în mediul digital, asociată cu efecte asupra somnului, atenției și autoreglării emoționale (Hale & Guan, 2015; Chang et al., 2015). În același timp, tehnologia oferă oportunități relevante pentru învățare, dezvoltarea competențelor digitale și conectivitate socială (Livingstone & Blum-Ross, 2020). Impactul utilizării este mediat de factori precum tipul de conținut, contextul și relațiile sociale în care aceasta este integrată. **Discuții:** Rezultatele susțin ideea că relația părinte-copil și comunicarea deschisă reprezintă factori protectori esențiali, mai relevanți decât controlul tehnologic strict (Livingstone et al., 2018). Stilul parental autorizativ (Baumrind, 1966) și modelarea comportamentului digital contribuie la dezvoltarea autoreglării și a rezilienței digitale. Intervențiile eficiente vizează nu doar limitarea expunerii, ci și dezvoltarea competențelor critice și emoționale necesare navigării mediului digital.

L3. #CONECTATPEBUNE - O INTERVENȚIE ȘCOLARĂ MULTIMODALĂ PENTRU OPTIMIZAREA RELAȚIEI ADOLESCENȚILOR CU SOCIAL MEDIA

Psih. Drd. Mirona Păun

Relația adolescenților cu social media reprezintă, în contextul actual, un fenomen psihologic complex, astfel încât comportamentele digitale nu pot fi înțelese doar prin prisma riscului sau a disciplinei, ci trebuie analizate în raport cu reglarea emoțională, construcția identității și nevoile relaționale. Proiectul #conectatpebune a fost conceput ca o intervenție școlară multimodală de psihoeducație, autoreglare digitală și reconectare relațională, implementată în două școli din România, cu participarea a 171 de adolescenți, 59 de profesori și 20 de părinți. Intervenția a avut o structură multicomponentă: (i) componenta adresată adolescenților a inclus trei ateliere secvențiale de psihoeducație și autoreglare emoțională/digitală, centrate pe relația dintre utilizarea social media, stările afective, imaginea de sine, mecanismele de coping și identitatea dincolo de avatarul digital, precum și un atelier suplimentar de aprofundare la cererea adolescenților; (ii) componenta media a inclus cinci episoade de podcast colaborativ, însoțite de sesiuni suplimentare de pregătire pentru public speaking și

exprimare autentică, facilitând co-crearea de conținut de către adolescenți; (iii) componenta adresată adulților a inclus două sesiuni de reverse mentoring pentru părinți și trei ateliere pentru cadre didactice, orientate spre înțelegerea funcției psihologice a comportamentelor digitale, reducerea răspunsurilor moralizatoare și consolidarea unei poziționări relaționale mai empatică și mai conținătoare. Intervenția a avut un caracter predominant experiențial și participativ, utilizând tehnici precum reflecția ghidată, jocul de rol, journalingul, colajul, analiza de situații și exercițiile de diferențiere între emoții, gânduri, reacții și nevoi. Feedbackul beneficiarilor și observațiile echipei de implementare au evidențiat schimbări favorabile la nivelul conștientizării și reflecției psihologice. În rândul adolescenților, aceste date au sugerat extinderea vocabularului emoțional, o înțelegere mai nuanțată a relației dintre scrolling, evitarea emoțională, nevoia de apartenență, validare și golul afectiv, precum și consolidarea exprimării autentice. În rândul adulților, feedbackul și dinamica participării au indicat o repoziționare de la interpretări predominant normative ale utilizării social media către o perspectivă mai funcțională, relațională și contextualizată. În ansamblu, intervenția a facilitat deschiderea unui spațiu autentic de dialog intergenerațional și a susținut o schimbare de paradigmă: de la corectarea comportamentului digital la înțelegerea proceselor emoționale și relaționale care îl susțin.

Sesiuni de lucrări, Ziua 2

Datele sugerează utilitatea intervențiilor multimodale, participative și sistemice în optimizarea relației adolescenților cu social media și în sprijinirea unei culturi școlare mai reflexive, empatică și colaborative.

L4. INTERVENȚIA PSIHOLOGICĂ ÎN ONCOPEDIATRIE

Psih. Andreea Brînzoiu

Obiective: Lucrarea își propune să evidențieze rolul intervenției psihologice în îngrijirea copiilor diagnosticați cu afecțiuni oncologice, cu accent pe susținerea adaptării emoționale a copilului și a familiei pe parcursul tratamentului. Un obiectiv central este conturarea rolului psiho-oncologului în echipa multidisciplinară, ca specialist care facilitează înțelegerea impactului emoțional al bolii, susține comunicarea dintre pacient, familie și echipa medicală și contribuie la construirea unor intervenții integrate, centrate pe nevoile copilului. **Metode:** Lucrarea are caracter descriptiv și se bazează pe analiza intervențiilor psihologice și psihosociale realizate în contextul colaborării dintre Asociația MagiCAMP și Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Marie Curie”. Modelul de lucru include evaluare psihologică, consiliere individuală și familială, suport emoțional în mediul spitalicesc, intervenții în situații de criză, activități terapeutice și recreative, precum și măsuri de

continuitate a sprijinului în afara spitalului. În acest cadru, psiho-oncologul are rol de evaluare, intervenție, mediere și integrare a dimensiunii emoționale în planul general de îngrijire, în colaborare cu medicii, asistenții medicali, asistenții sociali, educatorii și voluntarii specializați. Abordarea se înscrie și în direcția europeană promovată de proiectul IMPACT-EU, care urmărește dezvoltarea unor standarde comune de îngrijire psihosocială în oncopediatrie, cartografierea serviciilor existente și formarea profesioniștilor implicați în suportul copiilor cu cancer și al familiilor acestora. **Rezultate:** Observațiile clinice și experiența de intervenție arată că sprijinul psihologic contribuie la reducerea anxietății, la facilitarea exprimării emoționale și la întărirea mecanismelor de coping ale copiilor și aparținătorilor. Totodată, prezența psiho-oncologului în echipa multidisciplinară optimizează comunicarea, susține adaptarea la spitalizare și tratament și ajută la menținerea unor repere de siguranță și normalitate într-un context marcat de incertitudine și suferință. **Discuții:** Intervenția psihologică în oncopediatrie trebuie înțeleasă ca parte esențială a îngrijirii, nu ca element complementar. Experiența parteneriatului MagiCAMP–Marie Curie evidențiază importanța continuității, flexibilității și colaborării interdisciplinare. Integrarea psiho-oncologului în echipa multidisciplinară poate contribui semnificativ la creșterea calității vieții copilului cu diagnostic oncologic și a familiei sale.

L5. DE LA EVALUAREA NEUROPSIHOLOGICĂ LA NEUROMODULARE: TRAIECTORIA INDIVIDUALĂ DE SHIMBARE ÎN ADHD REZISTENT LA TRATAMENT

Drd. Anca Mihaela Dina (Bulf)

Obiective: Prezentul studiu de caz descrie aplicarea unui protocol de stimulare magnetică transcraniană repetitivă (rTMS) de tip inhibitor, la frecvența de 1 Hz, asupra cortexului prefrontal dorsolateral drept (CPFDL drept), la un pacient adolescent în vârstă de 15 ani, diagnosticat cu Tulburare cu Deficit de Atenție și Hiperactivitate (ADHD) – formă combinată. **Metode:** Protocolul de stimulare repetitivă la joasă frecvență (1 Hz) exercită un efect inhibitor asupra ariei stimulate, reducând excitabilitatea locală. Stimularea inhibitorie a cortexului prefrontal drept urmărește reechilibrarea asimetriei interemisferice, favorizând activarea rețelelor prefrontale stângi implicate în controlul inhibitor și reglarea atenției. Evaluarea pre- și post-TMS a inclus scala ADHD-RS, scalele CBCL și ASEBA. **Rezultate:** Rezultatele indică ameliorări semnificative clinic în domeniile anxietate/depresie, probleme sociale, atenție și comportamente de încălcare a regulilor, precum și reducerea comportamentului agresiv. **Discuții:** Neurobiologic, ADHD este asociat cu disfuncții ale circuitelor fronto-striatale și fronto-

parietale, cu implicarea predilectă a cortexului prefrontal dorsolateral (CPFDL), a cortexului cingulat anterior și a ganglionilor bazali (Castellanos & Proal, 2012). TMS acționează prin inducerea unor câmpuri magnetice pulsatile care modifică excitabilitatea neuronală corticală, mecanism relevant în contextul ADHD, unde dezechilibrul dintre emisferele prefrontale joacă un rol central în simptomatologie (Bloch et al., 2010).

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

**SIMPOZION - VULNERABILITATE
ȘI INTERVENȚIE PSIHOLOGICĂ ÎN
PERIOADA PRE ȘI PERINATALĂ.
Ziua 2**

S1. TATĂL ÎN TRIADA TIMPURIE, IMPORTANȚA `PAS-DES-TROIS` MAMĂ-TATĂ-BEBELUȘ

Dr. în psihanaliză Daniela Luca

Paternitatea, considerată ca eveniment de viață, ca o profundă și dificilă transformare psihică și relațională, poate declanșa în bărbatul ce devine tată, o stare patologică, nașterea copilului fiind deci comparabilă cu un traumatism. „Patologia paternă” este oare o reacție pasageră, o apărare a Eului împotriva crizei psihice în care se află tatăl? Dat fiind că paternitatea produce o transformare identificatorie și obiectală, o bulversare pulsională, o reactivare a conflictelor timpurii, am putea afirma că stările psihopatologice paterne reprezintă ecoul actual al stărilor și conflictelor arhaice infantile și al complexului oedipian încă nerezolvat. Stările psihopatologice paterne reflectă în unele situații clinice o imposibilitate a bărbatului de a-și găsi un spațiu propriu în triada mamă-tată-copil, și chiar în diada tată-copil. În acest sens, putem explora cum „constelația paternă” blochează interacțiunile tatălui cu copilul său și desfășurarea procesului paternității. Participanții vor aprofunda cunoștințele și vor

dezvolta capacitatea de lucru psihanalitic cu paternitatea, psihopatologia paternității și relația tată-copil (tatăl în triada timpurie și tatăl în relația sa directă cu copilul). La finalul acestui program, participanții vor fi capabili să: recunoască resorturile interne ale diferitelor problematice psihopatologice studiate din perspectiva psihanalizei paternității, cu specificitatea și dimensiunile sale intrapsihice, relaționale, intersubiective și familiale; să intervină psihoterapeutic într-o manieră eficientă pentru a ajuta pacienții (tații și bebelușii/copiii/adolescenții) să diminueze sau să elimine efectele patogene ale modului propriu de funcționare psihică.

S2. „JOSEPHINE: CÂND UMBRA ACOPERĂ NAȘTEREA” (“JOSÉPHINE: QUAND L'OMBRE RECOUVRE LA NAISSANCE ") STUDIUL DE CAZ.

Bertrand Schneider

Acest caz clinic o prezintă pe Joséphine, în vârstă de aproximativ o lună, în două momente de hrănire cu biberonul, la un interval de o săptămână. În primul moment, tabloul este marcat de o alterare evidentă a elanului vital: privire ternă, hipotonie,

tendință de retragere și aproape de adormire. Fața bebelușului, palidă, ca și cum ar fi încremenită, evocă o prezență în lume fragilă, cu dificultăți de integrare. Din partea mamei, gestul de a hrăni apare desprins de actul de a dăru: biberonul este oferit mecanic, susținerea corporală este puțin conținătoare, iar adresarea vocală paradoxală („șșt”) vine să împiedice dinamica întâlnirii. Legătura pare prinsă într-o ambivalență, în care actul de a dăru nu reușește să se actualizeze ca act viu.

Acompaniamentul discret al unei a treia prezențe introduce posibilitatea unei schimbari. O săptămână mai târziu, Joséphine apare transformată: privirea se deschide, culorile revin, o mobilitate psihică se manifestă. Deși mama continuă să aibă dificultăți în a investi pe deplin situația, se conturează totuși un început al dăruirii. Această secvență evidențiază faptul că hrănirea nu se reduce la un simplu aport nutritiv, ci implică un proces de naștere psihică, în care calitatea prezenței materne condiționează posibilitatea, pentru copil, de a veni în lume.

S3. CICLUL DĂRUIRII” ("LE CYCLE DU DON")

Deborah Schmidt

A dăru și a primi - iată dubla mișcare care se află în joc în întâlnirea dintre bebeluș și mama sa în perioada perinatală. În maternologie, ceea ce numim „ciclul dăruirii” se află în centrul procesului de naștere psihică a nou-născutului, dar și al trăirii materne. Bebelușul, care tocmai a pierdut lumea sa de omogenitate în timpul nașterii, resimte diferența originară și are nevoie să regăsească ceva care să-i amintească de ceea ce a trăit deja, ceva care să-l adune și să-i permită să suporte această diferență. Își ridică privirea către mama sa cu intensitate. Mama îi oferă chipul ei matern, în ceea ce are mai vulnerabil și mai intim. Cu emoție, ei se întâlnesc și se regăsesc într-o intimitate împărtășită, profund resimțită. În aceste momente în care mama îi oferă lapte bebelușului, ciclul dăruirii se manifestă. Dincolo de laptele fizic, el primește un alt „lapte” - cel emoțional - care îi permite să se nască psihic pe sine și să se deschidă către întâlnirea cu mama sa mai întâi, apoi, treptat, către întâlnirea cu această lume nouă care îl înconjoară.

S4. SARCINA CU RISC CRESCUT

Conf. Univ. Dr. Anca Maria Panaitescu

Sarcina cu risc crescut este definită ca orice sarcină în care factori materni, fetali sau de mediu cresc probabilitatea unor complicații în timpul gestației, nașterii sau în perioada neonatală, comparativ cu o sarcină cu evoluție fiziologică. Această categorie nu reprezintă o entitate unică, ci un spectru larg de condiții care necesită supraveghere medicală specializată și, frecvent, o abordare interdisciplinară. Din punct de vedere epidemiologic, proporția sarcinilor clasificate ca risc crescut este în creștere continuă la nivel global. Datele recente estimează că între 20 și 30% din totalul sarcinilor se încadrează în această categorie, cu variații semnificative în funcție de populația studiată. Principalii factori responsabili pentru acest trend ascendent includ vârsta maternă avansată la prima sarcină (tot mai frecventă în societățile contemporane), creșterea prevalenței obezității și a bolilor metabolice, utilizarea pe scară largă a tehnicilor de reproducere asistată, precum și o mai bună capacitate de diagnostic și clasificare a riscului. Cele mai frecvente situații clinice întâlnite în

practica de medicină materno-fetală sunt: tulburările hipertensive ale sarcinii (inclusiv preeclampsia), diabetul gestațional și diabetul zaharat preexistent, sarcinile multiple, restricția de creștere intrauterină, patologia placentară, bolile autoimune materne, anomaliile fetale structurale sau cromozomiale și sarcinile la paciente cu antecedente obstetrice nefavorabile. Implicațiile acestor condiții sunt profunde și bidirecționale. Pe plan matern, riscurile includ complicații acute - hemoragie, eclampsie, tromboembolism - dar și consecințe pe termen lung, cum ar fi progresia bolilor cardiovasculare sau metabolice. Pe plan fetal și neonatal, sarcinile cu risc crescut se asociază cu prematuritate, restricție de creștere, hipoxie perinatală, malformații și mortalitate perinatală crescută. Impactul nu se limitează la biologic: copiii născuți din astfel de sarcini prezintă un risc mai mare de dificultăți de neurodezvoltare, tulburări de atașament și vulnerabilitate psihologică pe termen lung. Din perspectiva echipei interdisciplinare, psihologul clinician joacă un rol esențial: anxietatea maternă, depresia perinatală și stresul cronic sunt nu doar consecințe ale sarcinii cu risc crescut, ci și factori care o pot agrava. Înțelegerea contextului medical al acestor paciente este fundamentul unei intervenții psihologice eficiente și al unei colaborări cu adevărat integrate.

S5. SARCINA CU RISC ÎNTRE VULNERABILITATE ȘI REZILIENȚĂ: ROLUL ATAȘAMENTULUI PRENATAL ȘI AL STRATEGIILOR DE COPING

Conf. Univ. Dr. Elena Vladislav, Asis. Univ. Asoc. Dr. Corina Paica-Stoian, Psih. Dr. Diana Iordăchescu, Conf. Univ. Dr. Anca Maria Panaitescu

Sarcina reprezintă o perioadă de reorganizare psihologică profundă, caracterizată prin vulnerabilitate crescută la stres, anxietate și simptome depresive. În cazul sarcinilor cu risc, complicațiile medicale pot amplifica distresul emoțional și pot afecta adaptarea psihologică maternă. Prezentul studiu și-a propus să investigheze relația dintre vulnerabilitatea emoțională și mecanismele psihologice protective în perioada prenatală, într-un model integrativ care include atașamentul prenatal, strategiile de coping, auto-conștientizarea și resursele relaționale. Studiul a inclus 195 de femei însărcinate, cu vârste între 18 și 51 de ani ($M = 31.76$; $SD = 5.32$), dintre care 52.3% prezentau sarcini cu risc medical. Participantele au completat instrumente validate pentru evaluarea atașamentului prenatal, depresiei prenatale, anxietății, stresului perceput, experiențelor prenatale, strategiilor de coping, satisfacției în relația de cuplu și auto-conștientizării. Analizele statistice au inclus corelații, comparații între grupuri și modele de

mediere și moderare. Rezultatele au evidențiat faptul că sarcinile cu risc sunt asociate cu niveluri semnificativ mai ridicate de depresie prenatală și anxietate specifică sarcinii. Atașamentul prenatal matern s-a asociat negativ cu indicatorii de distres emoțional, în special cu depresia și anxietatea. Experiențele negative din timpul sarcinii au prezentat asocieri pozitive moderate cu stresul perceput, anxietatea de stare, anxietatea specifică sarcinii și depresia prenatală. Strategiile de coping dezadaptative, precum negarea, descărcarea emoțională și pasivitatea mentală sau comportamentală, s-au asociat pozitiv cu distresul emoțional, în timp ce strategiile adaptative, precum planificarea, reinterpretarea pozitivă, acceptarea și suportul socio-emoțional, au avut un rol protector. Atașamentul prenatal matern a avut un efect direct negativ semnificativ asupra depresiei prenatale. În plus, copingul activ, satisfacția în relația de cuplu și auto-conștientizarea s-au evidențiat ca factori de protecție, reducând influența experiențelor negative și a stresului asupra distresului emoțional prenatal (anxietate și depresie). Rezultatele susțin o perspectivă multidimensională asupra adaptării prenatale și evidențiază importanța resurselor emoționale și relaționale în promovarea rezilienței psihologice în sarcina cu risc.

Simpozioane, Ziua 2

S6. ARTA DE A SUSȚINE VIITORUL - CEI MAI PREȚIOȘI NOU-NĂSCUȚI.

Medic specialist neonatologie
Corina Datu

Sarcina obținută prin Tehnici de Reproducere Asistată (TRA) aduc la suprafață trăsături psihologice, aflate în strânsă legătură cu anumite traume legate de infertilitate și anxietate în ceea ce privește viabilitatea fătului, cu atât mai mult cu cât sarcina este greu obținută și pe fondul unor patologii preexistente. Această lucrare dorește să aducă în prim plan nevoia de consiliere psihologică prenatală și chiar înainte de a se iniția TRA, precum și necesitatea suportului psihologic al acestor gravide pe durata sarcinii și mai ales postpartum. Medicul neonatolog, prin îngrijirile acordate nou născutului, este văzut de părinți ca un "pilon de validare" pentru femeia care a luptat ani de zile pentru acest rol. A înțelege că aceste femei poartă o încărcătură psihologică complexă și profundă poate ajuta echipa medicală să ofere o îngrijire optimă și personalizată, atât pentru ea cât și pentru copil.

S7. OBSERVAREA PSIHANALITICĂ A BEBELUȘULUI ÎN CLINICA PENTRU ADUȚI.

Psihanalist Oana Nica

Articolul explorează legătura dintre capacitatea de a visa și funcțiile primare de conținere. Observarea psihanalitică a bebelușului induce o schimbare în modul de ascultare clinică a pacientului. Ipoteza centrală este că funcția de a visa nu apare inițial în interiorul unei structuri psihice autonome, ci se constituie în mod relațional — în același spațiu intersubiectiv în care se constituie narcisismul primar și primele forme de reprezentare psihică. Sunt prezentate trei planuri clinice paralele: observarea unui bebeluș, S.; materialul oniric al unei paciente adulte, L.; și cazul unui cuplu parental în care prăbușirea funcției de conținere blochează atât visul, cât și posibilitatea creării unui spațiu psihic comun. Analiza urmărește transformarea experienței de la nivelul senzației brute până la nivelul reprezentării și simbolizării, evidențiind rolul conținerii, al reveriei și al obiectului secundar în construirea capacității de a visa — la nivel individual și relațional. Vom urma perspectivele lui Bion (1962), Bick (1968), Winnicott (1965), Klein (1940), Grotstein (2009), Green (1983), Ogden (1997, 2004), Segal (1957), Ferro (2002) și Morgan (2005).

**S8. TERAPIA DE GRUP PENTRU
ATAȘAMENTUL MATERNO-FETAL
LA GRAVIDELE CU SARCINI
OBȚINUTE PRIN TEHNICI DE
REPRODUCERE ASISTATĂ: STUDIU
DE CAZ.**

Lector Univ. Asoc. Dr. Camelia Chețu

Atașamentul materno-fetal se referă la aspectele emoționale, cognitive și comportamentale manifestate de către gravide față de feteșii lor și are implicații considerabile asupra dezvoltării intruterine a fătului și a asumării rolului matern după nașterea copilului. Prin specificul său, procesul de reproducere umană asistată (ART) implică o serie personalizată de investigații, tratamente și intervenții medicale rigurose coordonate între ele, în care organismul fizic capătă rolul principal. În ciuda faptului că medicina și tehnologia au evoluat considerabil, uneori este nevoie de proceduri repetate de inseminare intrauterină, FIV, embriotransfer pentru a concepe un copil, ceea ce implică multiple experiențe de pierdere. Strâns legat de procesul în care corpul uman este în atenția minuțioasă a medicilor, femeile și partenerii lor angajați într-un proces ART trăiesc cu intensitate o mulțime de stări emoționale ca: teamă, incertitudine, frustrare, rușine, vinovăție. Odată obținută sarcina,

focusul pe dimensiunea corporală rămâne în continuare unul deosebit de accentuat, fiind vorba nu doar despre corpul matern, ci și cel fetal. Scopul primordial în această etapă este menținerea în viață și siguranță fizică a fătului, iar aceste demersuri sunt susținute cu o stare constantă de anxietate. Atașamentul materno-fetal este influențat nu doar de experiențele timpurii din interiorul relațiilor cu figurile parentale, ci și de experiențe recente, respectiv, procesul de obținere a sarcinii prin ART și tot ce acesta implică din punct de vedere fiziologic și psihologic. Având în vedere pe de o parte importanța stării emoționale a gravidei și a relației de atașament materno-fetal, iar pe de altă parte potențialul semnificativ de mobilizare a resurselor interne în slujba nevoii de a deveni mamă și a avea o relație suficient de bună cu copilul, potențial specific sarcinii, în această lucrare voi prezenta un studiu de caz al cărui scop este explorarea și susținerea atașamentului materno-fetal la gravidele cu sarcini obținute prin ART prin intermediul psihoterapiei de grup. Premisa intervenției psihoterapeutice de la care am pornit este aceea că grupul prin natura dinamicilor multiple de grup și prin multiplele contexte de identificare între participantele grupului, pornind de la experiențe comune - procesul reproducerii

Simpozioane, Ziua 2

umane asistate, sarcina, preocupări excesive legate de sănătate (de natură ipohondriacă), facilitează sentimente de apartenență, de intimitate, siguranță, atașament în interiorul grupului și relației cu terapeutul, valoroase pentru susținerea și securizarea atașamentului materno-fetal. Deși, un grup de suport psihoterapeutic nu permite măsurarea atașamentului materno-fetal cu relevanță statistică, el oferă prilejul urmăririi dinamicii in vivo a atașamentului cu fătul, cu anumiți membri ai grupului, cu grupul și cu terapeutul, precum și măsurării eficacității procesului desfășurat prin intermediul experiențelor personale.

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

**POSTERE
ZIUA 2**

P1. INTERVENȚIA TERAPEUTICĂ A PERFEȚIONISMULUI ȘI A ANXIETĂȚII SOCIALE. STUDIU DE CAZ

Alexe Cristina Elisa, MD

Perfecționismul și anxietatea socială sunt două trăsături psihologice complexe și, de cele mai multe ori, interconectate, care pot influența semnificativ dezvoltarea emoțională și socială a copiilor și adolescenților. Perfecționismul implică stabilirea unor standarde personale foarte ridicate, dar și o preocupare excesivă față de greșeli și față de evaluarea celorlalți. Deși perfecționismul poate fi adaptativ în anumite contexte, atunci când acesta presupune și teamă de eșec și autocritică exagerată, acesta devine maladaptativ, favorizând apariția dificultăților emoționale. La rândul ei, anxietatea socială se manifestă prin teama intensă de a fi judecat în contexte sociale, ducând adesea la retragere, izolare și dificultăți de relaționare. În literatura de specialitate, aceste dificultăți sunt asociate adesea cu o stimă de sine scăzută, performanță academică afectată și o calitate mai scăzută a vieții. Identificarea și intervenția timpurie sunt esențiale pentru prevenirea agravării acestora.

În cadrul acestei lucrări, voi prezenta un studiu de caz al unei fete de 11 ani cu tendințe de perfecționism maladaptativ, anxietate socială și stimă de sine scăzută. Intervenția propusă are un caracter psihoterapeutic integrativ, care combină tehnici de restructurare cognitivă, tehnici de mindfulness și tehnici experiențial-creative. Scopul este acela de a reduce nivelul de anxietate și rigiditatea cognitivă, de a promova acceptarea de sine și exprimarea emoțională, precum și de a facilita adaptarea socială într-un mod mai sănătos. După finalizarea procesului terapeutic, rezultatele Maiei arată o scădere semnificativă a nivelului de anxietate pe majoritatea scalelor. La testul MASC, scorurile s-au redus de la “foarte mult peste medie” la “peste medie” sau chiar “sub medie” în cazul anxietății de separare și indicele tulburării anxioase a coborât de la un nivel clinic, la unul moderat. De asemenea, scorurile din SCARED confirmă diminuarea fricii de respingere, a anxietății sociale și generale, cu toate că anxietatea legată de scoală rămâne ușor crescută, probabil din cauza perioadei de evaluare de la școală. Un progres important se observă și în cazul perfecționismului, atât la nivelul autoexigentei cât și în raport cu așteptările percepute din exterior. Maia a reușit să internalizeze mesaje pozitive despre valoarea proprie și să reducă

Postere, Ziua 2

presiunea pe care o pune asupra sa. Acest lucru este susținut și de rezultatul testului Rosenberg care arată și el o îmbunătățire a stimei de sine. Intervenția a generat progrese semnificative din punct de vedere al reglării emoționale, a anxietății, a perfecționismului și a încrederii în sine. Tehnicile de restructurare cognitivă, combinate cu metode experiențial-creative (colaj, desen, joc de rol, modelaj din lut) s-au dovedit a fi eficiente în cazul Maiei și au ajutat-o să își exprime emoțiile și să dezvolte noi strategii de gestionare a gândurilor negative.

P2. INTERVENȚIA PSIHOLOGICĂ DE GRUP ÎN CONTEXTUL NAȘTERII PREMATURE: ROLUL TEHNICILOR EXPERIENȚIALE ÎN REGLAREA EMOȚIONALĂ MATERNĂ

Psih. Dr. Diana Iordăchescu; Ioana Aiacoboei, MD.

Nașterea prematură reprezintă un eveniment cu potențial traumatic, asociat frecvent cu niveluri crescute de stres parental, anxietate, sentimente de vinovăție și dificultăți de adaptare emoțională. În acest context, intervențiile de grup pot constitui un cadru eficient de susținere psihologică, facilitând normalizarea experiențelor și activarea resurselor personale. Proiectul descrie implementarea unui grup de suport destinat

mamelor care au născut prematur, organizat în cadrul Spitalului Clinic Filantropia. Scopul intervenției a fost crearea unui spațiu de siguranță pentru exprimarea emoțională, susținerea procesului de adaptare psihologică și consolidarea sentimentului de competență parentală. Obiectivele specifice au vizat reducerea stresului parental, facilitarea exprimării emoționale, creșterea conștientizării emoționale și corporale, identificarea și valorizarea resurselor personale, precum și consolidarea suportului social și a coeziunii de grup. Intervenția a integrat tehnici experiențiale, expresiv-creative și psihoeducaționale, adaptate contextului participantelor. Metodele utilizate au inclus exerciții de relaxare musculară progresivă, tehnici de conștientizare corporală și autocompasiune, intervenții narative și simbolice, activități expresiv-creative (modelaj, colaj), exerciții de reflecție, precum și componente de psihoeducație privind reacțiile emoționale postnatale și crearea legăturii de atașament mamă - nou-născut. Rezultatele calitative, bazate pe feedback-ul participantelor, indică o reducere a sentimentelor de izolare și vinovăție, o creștere a capacității de exprimare emoțională și o mai bună accesare a resurselor interne. De asemenea, participarea la grup a contribuit la normalizarea experiențelor dificile și la dezvoltarea unui sentiment de apartenență.

Postere, Ziua 2

Concluziile susțin relevanța intervențiilor de grup experiențiale în contextul nașterii premature și subliniază necesitatea integrării acestora în serviciile de suport perinatal.

P3. PSIHODRAMA ȘI PSIHODINAMICA RELAȚIEI TIMPURII: DEZVOLTAREA SENZITIVITĂȚII MATERNE ÎN GRUPUL POSTNATAL MAMĂ-BEBELUȘ

Psih. Simina Angelescu

Perioada postnatală reprezintă un context de mare vulnerabilitate psihică, dar și de reorganizare profundă a funcționării psihice și relaționale. După naștere, femeile au nevoie de susținere psihică, dar mai ales în relație împreună cu copilul lor, pentru a-și descoperi noua identitate în relație cu acesta, și pentru a susține un atașament securizant. Această analiză calitativă și-a propus să exploreze modul în care intervențiile psihodramatice, integrate în grupurile de suport postnatal mamă-bebeluș, contribuie la dezvoltarea senzitivității materne și la îmbunătățirea relației timpurii mamă-copil. Datele calitative sunt derivate din observații clinice, reflecții asupra procesului și analiza

materialului narativ rezultat în cadrul sesiunilor de grup. Rezultatele indică faptul că utilizarea tehnicilor psihodramatice (concretizarea, dublul, oglindirea, inversiunea de rol) facilitează accesul la reprezentări interne ale mamei privind sinele și copilul, precum și la conținuturi emoționale insuficient mentalizate. A da glas copilului, a oglindi starea lui și a verbaliza ce trăiește, a face inversiune de rol cu bebelușul, a povesti evenimentele de viață din perspectiva lui, a dialoga cu copilul, toate aceste experiențe au facilitat dezvoltarea funcțiilor materne – capacității de conținere și susținere psihică, și de a recunoaște și interpreta semnalele copilului. Am explorat prin activitățile terapeutice propuse istoria mamelor și am observat activarea unor tipare relaționale internalizate și a experiențelor de atașament precoces, care influențează disponibilitatea emoțională și răspunsul matern în prezent. Tehnicile psihodramatice au oferit un cadru de externalizare și simbolizare a acestor dinamici interne, facilitând procese de integrare și reorganizare psihică. Participarea la grup a fost asociată cu o creștere a capacității de reflecție asupra propriei experiențe materne, o schimbare de perspectivă asupra copilului, o flexibilizare a răspunsurilor

Postere, Ziua 2

emoționale și o îmbunătățire a calității interacțiunii mamă-bebeluș. Grupul a funcționat ca un spațiu conținător și validant, atât pentru mamă, cât și pentru copil, susținând procese intersubiective relevante pentru dezvoltarea relației de atașament. Aceste constatări susțin utilitatea integrării intervențiilor psihodramatice și perspectivei psihodinamice în context perinatal, în lucrul cu diada mamă-bebeluș.

P4. INTERVENȚIA PSIHOLOGICĂ EXPERIENȚIALĂ DE GRUP ÎN CONTEXTUL ONCOLOGIC

Psih. Dr. Diana Iordăchescu, Psih.
clinician Amalia Cristea

Diagnosticul oncologic reprezintă un eveniment major cu potențial traumatic, cu impact semnificativ asupra identității feminine și Materne, fiind asociat frecvent cu niveluri crescute de stres emoțional, anxietate, sentimente de neputință și dificultăți semnificative de adaptare psihologică. În acest context, intervențiile de grup pot constitui un cadru accesibil și eficient de susținere psihologică, facilitând normalizarea experiențelor și activarea resurselor personale. Lucrarea descrie implementarea a cinci grupuri de suport lunar destinate pacienților oncologici, organizate în cadrul Spitalului Clinic Filantropia. Fiecare grup a inclus între 5 și 12 participante. Scopul

intervenției a fost crearea unui spațiu sigur pentru exprimarea emoțională, susținerea procesului de adaptare psihologică și consolidarea sentimentului de autoeficacitate în fața bolii. Obiectivele specifice au vizat reducerea stresului emoțional, facilitarea exprimării și conștientizării emoționale, identificarea și valorizarea resurselor personale, precum și consolidarea suportului social și a coeziunii de grup. Intervenția a integrat tehnici experiențiale, expresiv-creative și psihoeducative, adaptate contextului și nevoilor participantelor, cu o evoluție organică de la un grup la altul. Primele trei grupuri, desfășurate în salonul de tratament, au utilizat carduri cu afirmații pozitive ca punct de plecare pentru ghidarea introspecției, descoperirea resurselor interioare și împărtășirea acestora în grup. Participantele au fost încurajate să noteze pe post-it-uri câte o resursă sau un gând pozitiv pentru sine, lipite ulterior pe peretele salonului - un gest simbolic de vizibilizare a forței interioare în spațiul tratamentului. În apropierea sărbătorilor de iarnă, resursele și gândurile pozitive au fost inscripționate pe globuri din lemn, pe care participantele le-au luat acasă. Toate participantele au primit un ghid tipărit de gestionare emoțională, incluzând tehnici de respirație și ancorare în prezent pentru momentele de intensitate

Postere, Ziua 2

emoțională crescută. S-a observat o creștere progresivă a deschiderii și a implicării pacienților în activități, sugerând existența unei nevoi reale de exprimare emoțională și conectare. Începând cu anul 2026, grupurile de suport se organizează în biblioteca spitalului, marcând o nouă etapă a intervenției. Primul grup din această serie a debutat cu o meditație ghidată pentru conectarea la corp și la emoții, urmată de lucrul cu lutul ca formă de exprimare creativ-experiențială. Această abordare a facilitat deschiderea spontană a participantelor, care au împărtășit experiențe personale, provocări și resurse descoperite prin dialog autentic. Cel mai recent grup a fost centrat pe psihoeducație - emoții, gânduri, stiluri de coping și autocompasiune - participantele primind fișe individuale cu exerciții practice pentru fiecare temă abordată. S-a remarcat o deschidere treptată și activă, cu întrebări, curiozitate și implicare susținută în dezbaterile generate de exemple concrete. Rezultatele calitative, bazate pe feedback-ul participantelor, indică o reducere a sentimentelor de izolare și neputință, o creștere a capacității de exprimare emoțională și o mai bună accesare a resurselor interioare. Participarea la grup a contribuit la normalizarea experiențelor dificile, la dezvoltarea unui sentiment de apartenență și la construirea treptată a unui spațiu de

încredere și coeziune. Concluziile susțin relevanța intervențiilor de grup experiențiale și psihoeducaționale în contextul oncologic și subliniază valoarea adaptării continue a metodelor la nevoile și ritmul grupului, ca factor esențial al eficienței terapeutice.

P5. CONSILIEREA PSIHOLOGICĂ ÎN ALĂPTARE: O REVIZUIRE SISTEMATICĂ ȘI O META-ANALIZĂ

Asistent Univ. Dr. Corina Ioana Paica-Stoian, Conf. Dr. Elena Otilia Vladislav

Deși alăptarea este cunoscută în prezent ca fiind foarte importantă pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor, foarte puține studii au investigat impactul consilierii în alăptare asupra inițierii și menținerii alăptării. Obiectivul principal al acestei meta-analize este de a identifica metodele de consiliere prenatală și postnatală și de a explora efectele acestora asupra alăptării. Relevanța teoretică și aplicată a meta-analizei este dată de faptul că în prezent există foarte puține studii care includ programe de consiliere prenatală structurate și standardizate și urmăresc efectele acestora asupra alăptării. Au fost analizate 30 de studii care investighează efectele consilierii asupra inițierii alăptării. Programul Comprehensive MetaAnalysis, versiunea 3, a fost utilizat pentru a

Postere, Ziua 2

calcula principalii indicatori meta-analitici. Datele indică faptul că intervalul de încredere (IC 95%) este între 1.255 și 1.362, iar valoarea lui p este 0,000. Prin urmare, rezultatele sunt semnificative statistic, ceea ce înseamnă că ședințele de consiliere în alăptare au un efect asupra inițierii alăptării. Am efectuat o serie de analize statistice suplimentare pentru a explica sursele variației efectelor observate. Aplicând testul Egger (Egger și colab. 1997), valorile indicatorilor semnificativi sunt: $t = 0,778$, $p = 0,442$, în timp ce corecția „trim and fill” a lui Duval & Tweedie (2000) a condus la o modificare neglijabilă a mărimii efectelor globale, valoarea acestuia fiind 1. 307, iar intervalul de încredere are valori între 1.255- 1.362. Dintr-o perspectivă teoretică, rezultatele obținute sunt importante și ridică întrebări cu privire la modalitățile în care relația dintre mamă și copil a fost evaluată în literatura de specialitate, precum și la modul în care tehnicile de intervenție în alăptare au fost aplicate în absența manualizării metodelor. Acest ultim aspect poate fi considerat limita studiilor analizate și o direcție viitoare.

P6. ATITUDINI FAȚĂ DE EVENTUALITATEA SARCINII ÎN RÂNDUL FEMEILOR TINERE

Andreea Mirela Joița, MD

Începutul vieții intime este considerat o componentă a tranziției către vârsta adultă. Din punct de vedere biologic – al funcționării naturale a organismului feminin, una dintre cele mai evidente urmări posibile ale relațiilor intime este sarcina. În cadrul acestui studiu-pilot am explorat atitudinile fetelor tinere față de eventualitatea sarcinii. Explorarea atitudinilor și a percepțiilor față de perspectiva sarcinii a vizat aprofundarea conștientizării posibilității de a rămâne însărcinate pe neașteptate, cât și dimensiunea afectivă și cognitivă în raport cu aceasta. Datele colectate prin intermediul interviului de la 10 participante cu vârste între 20 și 26 de ani au fost analizate prin metoda analizei tematice în urma căreia au reieșit patru teme centrale: Conștientizare, Neprioritizare, Sentimente de nesiguranță și de a nu fi pregătită, Adaptare și acceptare. Rezultatele dezvăluie un nivel general bun de conștientizare a posibilității de apariție a unei sarcini neașteptate. În ceea ce privește atitudinile față de eventualitatea sarcinii, temele de interes conturate în urma analizei tematice par să

Postere, Ziua 2

descrie un proces de adaptare la realitatea sarcinii pe care tinerele tinerele l-ar putea parcurge odată puse față în față cu situația în care ar afla că sunt însărcinate. Alături de un nivel bun de conștientizare a sarcinii neprevăzute ca urmare posibilă a raporturilor intime, studiul relevă, totodată, sentimentele și gândurile tinerelor în legătură cu posibilitatea de a rămâne însărcinate pe neașteptate: sarcina nu reprezintă o prioritate pentru femeile tinere în ciuda dorinței de a avea copii, iar perspectiva eventualității imediate a unei sarcini ar fi întâmpinată cu nesiguranță, teamă, neliniște și sentimente de a nu fi pregătite. Cu toate acestea, reacțiile afective negative ar lăsa loc și bucuriei și sentimentului de împlinire, conturându-se astfel un proces de adaptare și acomodare pozitivă cu situația.

9-10 Mai 2026

Ediția a III-a a Conferinței naționale cu participare internațională

**ASISTAREA PSIHOLOGICĂ A COPILULUI,
ADOLESCENTULUI ȘI FAMILIEI**

Vulnerabilitate și reziliență: intervenții, provocări și bune practici

EXPOZANȚI

Fundația World Vision România

Mariana Arnăutu

Fundația World Vision România este o organizație neguvernamentală cu peste 35 de ani de prezență în România, parte din rețeaua World Vision International, activă în aproape 100 de țări din întreaga lume. Fundația pune în centrul activității sale bunăstarea copilului și desfășoară programe în comunități rurale și urbane, cu accent pe educația, protecția și participarea copilului, angajament civic, agricultură și antreprenariat rural. Lucrează cu copii, familii și comunități în scopul depășirii sărăciei și nedreptății, indiferent de religie, rasă, etnie sau gen. Un domeniu distinct de expertiză al fundației îl reprezintă intervențiile psihosociale în situații de urgență. World Vision România a fost una dintre primele organizații umanitare care a oferit consiliere psihologică și sprijin psihosocial în contextul crizei umanitare din Ucraina, alături de amenajarea de spații prietenoase pentru copii la punctele de frontieră și în centrele de refugiați. Prin Centrele Happy Bubble, copiii refugiați au beneficiat zilnic de consiliere pentru gestionarea traumelor, terapie prin joc și activități de incluziune socială, după modelul internațional Child Friendly Spaces, implementat de World Vision în zone de conflict din întreaga lume. Fundația intervine, de asemenea, în situații de urgență locală: în urma exploziei din cartierul Rahova, World Vision România a lansat un program de asistență psihologică și sprijin emoțional dedicat copiilor, părinților și profesorilor afectați în parteneriat cu Laboratorul de psihologie clinică a copilului, adolescentului și familie din cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației- Universitatea București, intervenind alături de autorități și de rețeaua de ONG-uri de urgență. În ceea ce privește sănătatea mintală și bunăstarea psihosocială a copilului, fundația abordează factori de risc precum stresul, violența intrafamilială și problemele de sănătate mentală, educând adolescenții să recunoască abuzul și să iasă din relații toxice. Prin proiecte dedicate, fundația oferă servicii integrate de consiliere psihologică, dezvoltare personală pentru copii și formare pentru cadrele didactice care lucrează cu persoane vulnerabile. Prin expertiză de teren — în comunități rurale și urbane defavorizate, în crize umanitare și în situații de urgență- World Vision România aduce la conferința de psihologie o perspectivă aplicată, integrată și bazată pe dovezi, privind reziliența, trauma, sănătatea mintală a copilului și intervențiile psihosociale în contexte complexe.

Expozanți, Ziua 1

Asociația Tzitzi-Poc

Președinte Mirona Păun, Vicepreședinte Mihaela Țîmpău

Asociația Tzitzi-Poc este o organizație non-guvernamentală fondată în 2017, care promovează educația emoțională, relațională și digitală în rândul copiilor, adolescenților și adulților (părinți, profesori, specialiști). În spatele universului ludic se află o misiune ambițioasă: aceea de a aduce educația socio-emoțională acolo unde este cu adevărat nevoie de ea, în special în comunitățile care se confruntă cu vulnerabilitate și lipsa resurselor.

În comunitățile defavorizate, realitatea socială impune adesea o concentrare exclusivă pe nevoile de subzistență: hrană, siguranță, un acoperiș, un loc unde copiii să învețe. În acest context, educația psiho-emoțională riscă să fie percepută ca un „lux educațional”, ceva secundar în raport cu urgențele cotidiene ale familiilor și ale educatorilor. Această percepție este firească, dar riscantă. Studiile din neuroștiințele dezvoltării și educația timpurie arată că dezvoltarea emoțională nu este doar o componentă „la modă”, ci un factor esențial în sănătatea mintală, reziliență și capacitatea de învățare pe termen lung. Cu alte cuvinte, copiii care își înțeleg emoțiile, care învață să se regleze și să relaționeze sănătos, sunt mai bine pregătiți pentru a face față provocărilor vieții, inclusiv celor legate de lipsuri materiale sau instabilitate familială.

Aceasta este paradigma pe care ne propunem să o schimbăm: educația emoțională nu este opțională, ci o investiție cu beneficii directe asupra dezvoltării cognitive, comportamentale și sociale a copilului, în orice context s-ar afla el. Tzitzi și Poc devin, astfel, mesagerii unei educații bazate pe grijă, siguranță și exprimare autentică, chiar și (sau mai ales) acolo unde nevoia este cea mai mare.

Cărți pentru copii

Nicoleta Burlacu

Nicoleta Burlacu este psiholog clinician, psihoterapeut și consilier parental, cu o experiență de aproape două decenii în sprijinirea copiilor și părinților în procesul lor de creștere emoțională și relațională. Este mamă a unei fete de patru ani, care i-a adus cea mai profundă înțelegere a iubirii, vulnerabilității și prezenței conștiente. Are formare în Terapia Cognitiv- Comportamentală (CBT), EMDR - terapie pentru traumă și Terapia Imago. A coordonat etalonarea a două teste pentru autism pe populația din România, a susținut workshopuri de evaluare clinică în toate DGASPC-urile din țară și a organizat zeci de grupuri de dezvoltare personală pentru copii. Prin întreaga sa activitate, promovează blândețea, prezența și autenticitatea ca punți spre vindecare și iubire conștientă între părinte și copil.

Expozanți, Ziua 1

Hipoterapia

Bilba Anca, Alexia Coroama, Jovin Miruna

Asociația de Terapii Suportive Hipoterapia este o organizație non-guvernamentală din România, înființată în 2012/2013, având ca obiectiv principal sprijinirea intervențiilor terapeutice destinate copiilor cu dizabilități și întârzieri în dezvoltare, prin integrarea hipoterapiei în programe de recuperare multidisciplinară, asociație creată de o echipă de specialiști (psihologi, psihoterapeuți, medici și psihopedagogi), aceasta promovează o abordare holistică, centrată pe dezvoltarea fizică, cognitivă și emoțională a beneficiarilor. Hipoterapia, ca metodă centrală utilizată, valorifică mișcarea tridimensională a calului, care reproduce tiparul mersului uman și contribuie la îmbunătățirea echilibrului, coordonării și controlului postural, având totodată efecte pozitive asupra sferei emoționale și sociale, precum reducerea anxietății și creșterea încrederii în sine. Activitățile asociației vizează în special copii diagnosticați cu tulburări din spectrul autist, paralizie cerebrală sau sindrom Down, contribuind la dezvoltarea autonomiei personale, a abilităților de comunicare și a integrării sociale. Prin colaborări naționale și internaționale, precum și prin implicarea în formarea și acreditarea specialiștilor, Asociația Hipoterapia contribuie la dezvoltarea și profesionalizarea terapiei asistate de animale în România, consolidând rolul acesteia ca intervenție complementară validată în recuperarea psihomotorie și psihologică.

Expozanți, Ziua 1

Editura Curtea veche

De peste 28 de ani, Curtea Veche Publishing este unul dintre liderii pieței editoriale românești, având în portofoliu titluri de ficțiune și non-ficțiune. În 1998, editura a început prin publicarea literaturii de dezvoltare personală, o noutate necesară societății românești de atunci, aflată în tranziție. Colecția „Cărți Cheie” se impune și astăzi prin aparițiile editoriale relevante în ariile de business, literatură motivațională, educație financiară sau socială. Catalogul editurii s-a îmbogățit ulterior și prin colecții dedicate terapiei familiale și de cuplu, științe sociale și politice, psihologie, sănătate și nutriție, gastronomie, cărți pentru copii, dar și literatură contemporană românească și străină.

Expozanți, Ziua 1

Organizația Salvați copii

Chiuzan Iarina, Ion Darius

Salvați Copiii România este o organizație neguvernamentală fondată în 1990, care apără și promovează drepturile copilului. De peste 34 de ani, dezvoltă programe educaționale și sociale pentru copiii vulnerabili, având o expertiză recunoscută la nivel național. Inițial, organizația a oferit ajutor de urgență copiilor din orfeline, cu sprijinul Save the Children Suedia. Ulterior, a devenit un pionier în România în servicii precum prevenirea abandonului, sprijinirea copiilor cu HIV/SIDA, protecția copiilor străzii și a celor victime ale abuzului sau traficului. Din 1998, este membru al Save the Children, cea mai mare organizație independentă pentru drepturile copilului, activă în peste 120 de țări. Organizația a contribuit la schimbări importante în societate, precum promovarea educației parentale, a disciplinei pozitive și interzicerea violenței asupra copiilor. A colaborat cu instituții și autorități pentru îmbunătățirea legislației și a crescut gradul de conștientizare privind drepturile copilului. Până în prezent, peste 3,8 milioane de copii au beneficiat de programele sale. Activitatea actuală se concentrează pe trei direcții principale: reducerea mortalității infantile, accesul la educație de calitate și protecția copiilor împotriva abuzului și neglijării.

Salvați Copiii
Save the Children Romania

Expozanți, Ziua 2

Asociația Română de Maternologie

Daniela Marinceș, Loredana Ion, Ana Maria Hațuc, Ioana Fetița,
Valentina Prunoiu, Carmen Ungureanu, Eugenia Sgubeanu

Asociația Română de Maternologie (ARM) este, din 2015, o persoană juridică fără scop patrimonial, cu profil profesional-științific. Organizația inițiază, proiectează și dezvoltă soluții aplicative în domeniile profesional, educațional, de cercetare și inovare, având ca obiectiv implementarea Maternologiei în România. Misiunea ARM constă în informarea și educarea societății civile cu privire la impactul stării emoționale a femeii însărcinate și al procesului nașterii asupra relației mamă-copil. Totodată, organizația derulează programe dedicate monitorizării și susținerii terapeutice maternologice pentru mamă și copil, de la naștere până la vârsta de 9-12 luni.

Mamaz

Venera Predoiu, Ana Postelnicu, Oana Salomia,
Cristina Lepadatu, Mihaela Boerescu

Fundația MAMAZ s-a născut dintr-o observare a nevoii de sprijin și rețea, de prevenție și informare oferită femeii și mamei. Întregul concept încearcă să preia structura sistemului de sprijin din Austria, Germania și Elveția și să îl adapteze țării noastre. Programul, o inițiativă integrativă dezvoltată de Venera Predoiu și oameni dedicați, medici, psihologi și psihoterapeuți, în trei direcții esențiale: suport psihologic, lactație și puericultura, gimnastica pelvina.

Expozanți, Ziua 2

Centrele ROUA

Alexandra Tudor, Alina Neamțu

Centrele ROUA oferă sprijin femeilor însărcinate și mamelor aflate în situații dificile. Serviciile noastre integrate sunt complet gratuite și vizează toate ariile de ajutor: consiliere și terapie psihologică, sprijin material și financiar la nevoie, consiliere psihiatrică, consultanță juridică, grup de sprijin terapeutic lunar (întâlniri fizice) și comunitate online. Vrem să construim o lume în care fiecare femeie însărcinată și fiecare copil sunt bineveniți și sprijiniți. Oferim sprijin constant, de calitate pentru femeile însărcinate și mamele aflate în situații dificile. Construim o comunitate valoroasă, o rețea de centre de sprijin la nivel regional și un model scalabil la nivel național.

Expozanți, Ziua 2

Editura Trei

Totul a început acum 30 de ani. În 1994 vedea lumina tiparului prima carte a Editurii Trei. A fost rodul pasiunii și entuziasmului a trei oameni. Fundamentul a fost dat de o relație de prietenie și de o relație profundă student- profesor. Cunoașterea și experiența au întâlnit creativitatea și energia tinereții. Și așa, ingredientele potrivite au început să fiarbă în vasul alchimic. Freud, Jung, psihologie, psihanaliză, literatură, cărți pentru copii și tineri, cărți practice, s-au adăugat treptat, an după an, în portofoliul editurii. Am început ca o editură specializată pe psihologie în principal dar și pe filosofie, sociologie și antropologie. Am devenit grup editorial, prin integrarea Editurii Pandora M, care se va focusa pe copii, young adult și new adult, și prin crearea unui imprint cu adevărat literary, Anansi.

TREI

Sponsori:

Parteneri:

www.laboratorcercetare.familiasicopilul.ro

Laboratorul de psihologie clinică
a copilului, adolescentului și familiei

